

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

इषे त्वोर्जे त्वा वायवः स्थोपायवः स्थ देवो वः सविता
 प्राप्यतु श्रेष्ठतमायु कर्मण् आ प्यायध्वमन्त्रिया देवभागमूर्जस्वतीः
 पयस्वतीः प्रजावतीरनमीवा अंयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत् मा-
 ऽघशः सो रुद्रस्य हैतिः परि वो वृणक्तु ध्रुवा अस्मिन्नोपतौ स्यात्
 बुद्धीर्यजमानस्य पुशून्याहि॥ (१)

इषे त्रिचत्वारि २शत्॥ १॥ [१]

यज्ञस्य घोषदसि प्रत्युष्टु रक्षः प्रत्युष्टु अरातयः
 प्रेयमंगाद्विषणा बुरुहिरच्छु मनुना कृता स्वधया वितष्टा त
 आवहन्ति कवयः पुरस्ताद्वेभ्यो जुष्टमिह बुरुहिरासदै देवानां
 परिषूतमसि वरुषवृद्धमसि देवबरहिर्मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यक्पर्व
 ते राध्यासमाच्छेत्ता ते मा रिषु देवबरहिः शतवलशं वि रोह
 सुहस्रवलशा (२)

वि वयः रुहेम पृथिव्याः सुम्पृचः पाहि सुसुभृता त्वा
 सम्भराम्यदित्ये रास्ताऽसीन्द्राण्यै सुन्नहनं पूषा तै ग्रन्थिं ग्रन्थातु
 स ते माऽस्थादिन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छे बृहस्पतेर्मूर्ध्रा
 हराम्युर्वन्तरिक्षमन्विहि देवङ्गममसि॥ (३)

सुहस्रंवलशा अष्टात्रिंशत्त्वा ॥ २ ॥ [२]

शुन्ध्यंध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै मातरिश्वनो घर्माऽसि
द्यौरसि पृथिव्यसि विश्वधाया असि परमेण धाम्ना दृहस्त्व मा
ह्वार्वसूनां पुवित्रमसि शतधारं वसूनां पुवित्रमसि सुहस्रधारः
हुतः स्तोको हुतो द्रुपस्तोऽग्नयै बृहते नाकाय स्वाहा द्यावा-
पृथिवीभ्यः सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मा
सम्पृच्यध्वमृतावरीरूर्मिणीर्मधुमत्तमा मन्द्रा धनस्य सातये सोमेन्
त्वाऽऽतनुच्छीन्द्राय दधि विष्णो हुव्यः रक्षस्व॥ (४)

सोमेनादौ च ॥ १ ॥ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयुं वेषाय त्वा प्रत्युष्टः रक्षः प्रत्युष्टा
अरातयो धूरसि धूर्व धूर्वन्तुं धूर्व तं योऽस्मान्धूर्वति तं धूर्व यं
वयं धूर्वमस्त्वं देवानामसि सस्तितमं पप्रितमं जुष्टतमं वहितमं
देवहूतमहुतमसि हविर्धानं दृहस्त्व मा ह्वार्मित्रस्य त्वा चक्षुषा
प्रेक्षे मा भेर्मा सं विकथा मा त्वा (५)

हि॒सिषमुरु वाताय देवस्य त्वा सवितुः प्रसुवैऽश्विनोर्बहुभ्या॑
पृष्णो हस्ताभ्यामग्नये जुष्टं निर्वपाम्यग्नीषोमा॑भ्यामिदं देवानामिदमु-
नः सुह सफात्यै त्वा नारात्यै सुवरभि वि रख्येषं वैश्वानरं
ज्योतिर्दृहन्तान्दुर्या॑ द्यावापृथिव्योरुर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्यास्त्वो-
पस्थे॑ सादयाम्यग्ने॑ हुव्यः रक्षस्व॥ (६)

मा त्वा पद्मत्वारिष्ठशब्द॥२॥ [४]

देवो वः सवितोत्पुनात्वच्छिंद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य
रश्मिभिरापो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुवोऽग्रं इमं यज्ञं नयताग्रे
यज्ञपतिं धत्त युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्ये यूयमिन्द्रमवृणीध्वं
वृत्रतूर्ये प्रोक्षिताः स्थाग्रये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्रीषोमाभ्याः
शुन्ध्यध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया अवधूतः रक्षोऽवधूता
अरातयोऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वा (७)

पृथिवी वैत्तविषवर्णमसि वानस्पत्यं प्रति त्वा-
ऽदित्यास्त्वग्वैत्तविषस्तनुरसि वाचो विसर्जनं देवर्वातये त्वा
गृह्णाम्यद्विरसि वानस्पत्यः स इदं देवेभ्यो हृव्यः सुशमि-
शमिष्वेषमा वदोर्जमा वंद द्युमद्वदत वयः सञ्ज्ञातं जेष्म-
वरुषवृद्धमसि प्रति त्वा वरुषवृद्धं वेत्तु परापूतः रक्षः परापूता
अरातयो रक्षसां भागोऽसि वायुर्वो विविनकु देवो वः सविता
हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णातु॥ (८)

त्वा भाग एकादश च॥२॥ [५]

अवधूतः रक्षोऽवधूता अरातयोऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वा
पृथिवी वैत्तु दिवः स्कंभनिरसि प्रति त्वा ऽदित्यास्त्वग्वैत्तु धिषणां-
ऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः स्कंभनिर्वैत्तु धिषणांऽसि पार्वतेयी
प्रति त्वा पर्वतिर्वैत्तु देवस्य त्वा सवितुः प्रसुवैऽश्विनोर्बहुभ्यां पूज्यो

हस्तांभ्यामधिवपामि धान्यमसि धिनुहि देवान्प्राणाय त्वाऽपानाय
त्वा व्यानाय त्वा दीर्घामनु प्रसिंतिमायुषे धां देवो वः सविता
हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णातु॥ (९)

प्राणाय त्वा पञ्चदश च॥१॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्मं युच्छापाऽग्नेऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादः
सेधा दैवयजं वह निर्दग्धः रक्षो निर्दग्धा अरातयो ध्रुवमसि
पृथिवीं दृःहाऽऽयुर्दृःह प्रजां दृःह सजातानुस्मै यजमानाय
पर्यूह धर्त्रमस्यन्तरिक्षं दृःह प्राणं दृःहापानं दृःह सजातानुस्मै
यजमानाय पर्यूह धरुणमसि दिवं दृःहु चक्षुर्- (१०)

दृःहु श्रोत्रं दृःह सजातानुस्मै यजमानाय पर्यूह धर्माऽसि
दिशो दृःहु योनिं दृःह प्रजां दृःह सजातानुस्मै यजमानाय पर्यूह
चितः स्थ प्रजामस्मै रयिमस्मै संजातानस्मै यजमानाय पर्यूह
भृगूणामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वं यानि धर्मे कुपालान्युपचिन्वन्ति
वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू वि मुञ्चताम्॥ (११)

चक्षुरथाचत्वारि४शब्दः॥२॥ [७]

सं वंपामि समापो अद्विरंगमत् समोषधयो रसेन सः
रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमन्द्यः परि प्रजाताः
स्थ समद्विः पृच्यध्वं जनयत्यै त्वा सं यौम्युग्मयै त्वाऽग्नीषोमाभ्यां

मुखस्य शिरोऽसि घर्मोऽसि विश्वायुरुरु प्रथस्वेऽरु तै यज्ञपतिः
प्रथतां त्वचं गृहीष्वाऽन्तरितः रक्षोऽन्तरिता अरातयो देवस्त्वा
सविता श्रपयतु वर्षिष्ठे अधि नाकेऽग्निस्ते तुनुवं माऽति धागग्ने
हृव्यः रक्षस्वं सं ब्रह्मणा पृच्यस्वैकुतायु स्वाहा॑ द्वितायु स्वाहा॑
त्रितायु स्वाहा॑॥ (१२)

सविता द्वाविश्वतिश्च॥१॥

[८]

आदद्व इन्द्रस्य बाहुरंसि दक्षिणः सुहस्रभृष्टिः शततेजा
वायुरसि तिग्मतेजाः पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा
हि॒सिष्पमपंहतोऽररुः पृथिव्यै ब्रुजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते
द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं चं वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपंहतोऽररुः पृथिव्यै देवयजन्यै
ब्रुजं (१३)

गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां
परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मस्तमतो मा
मौगपंहतोऽररुः पृथिव्या अदेवयजनो ब्रुजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु
ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं चं वयं द्विष्मस्तमतो मा (१४)

मौगररुस्ते दिवं मा स्कानु वसंवस्त्वा परिगृह्णन्तु गायत्रेण
छन्दसा रुद्रास्त्वा परिगृह्णन्तु त्रैष्टुभेनु छन्दसाऽदित्यास्त्वा

परिगृह्णन्तु जागतेन छन्दसा देवस्यं सवितुः सुवे कर्म कृष्णन्ति
वेधसं कृतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसि धा असि स्वधा अस्युर्वी
चासि वस्वी चासि पुरा कुरस्यं विसृपो विरपिशन्नुदादाय
पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि स्वधाभिस्तान्धीरांसो अनुदृश्य
यजन्ते॥ (१५)

देवयजन्मै ब्रजन्मतो मा विरपिशन्नेकांदश च॥३॥ [१]

प्रत्युष्ट॑ रक्षः प्रत्युष्टा अरातयोऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा
निष्ठपामि गोष्ठं मा निर्मृक्षं वाजिनं त्वा सपलसाह॒ सम्माजिर्म
वाचं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं प्रजां योनिं मा निर्मृक्षं वाजिर्नीं त्वा
सपलसाही॒ सम्माज्यशासाना सौमनसं प्रजा॒ सौभाग्यं
तुनूम। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृतायु कम्। सुप्रजसस्त्वा
व्य॒ सुपलीरुपं (१६)

सेदिम। अग्ने सपलदम्भनमदब्यासो अदोभ्यम्। इमं विष्णामि
वरुणस्य पाशं यमबधीत सविता सुशेवः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य
लोके स्योनं मैं सुह पत्या करोमि। समायुषा सम्प्रजया समग्रे
वर्चसा पुनः। सम्पली पत्याऽहं गच्छे समात्मा तुनुवा मम। महीनां
पयोऽस्योषधीनां रसस्तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर्- (१७)

वंपामि महीनां पयोऽस्योषधीनां रसोऽदब्येन त्वा चक्षुषा-
जवैक्षे सुप्रजास्त्वाय तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेह्यग्निस्ते तेजो मा वि

नैदृग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भव
शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवो वः सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण
पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः शुक्रं त्वा शुक्रायां धाम्नेधाम्ने
देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषि
धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि॥ (१८)

उप नी रश्मिभिः शुक्रः पोडंश च॥३॥ [१०]

कृष्णोऽस्याखरेष्टोऽग्नये त्वा स्वाहा वेदिरसि बुरुहिषे त्वा
स्वाहा बुरुहिरसि सुग्म्यस्त्वा स्वाहा दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वा स्वधा पितृभ्य ऊर्भव बरहिषद्य ऊर्जा पृथिवीं
गच्छत विष्णोः स्तूपोऽस्यूर्णप्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासुस्थं देवेभ्यो
गन्धर्वोऽसि विश्वावसुरिश्वस्मादीषतो यजमानस्य परिधिरिड
ईडित इन्द्रस्य बाहुरसि (१९)

दक्षिणो यजमानस्य परिधिरिड ईडितो मित्रावरुणौ
त्वोत्तरतः परिघतां ध्रुवेण धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड ईडितः
सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु कस्याश्चिदुभिशस्त्या वीतिहोत्रं त्वा कवे
द्युमन्तः समिधीमह्यम्ने बृहन्तमध्वरे विशो यन्त्रे स्थो वसूना॒
रुद्राणांमादित्यानां॒ सदसि सीद जुहूरुपभृद्वाऽसि घृताची॑ नाम्ना॑
प्रियेण॑ नाम्ना॑ प्रिये सदसि सीदैता असदन्सुकृतस्य लोके ता

विंष्णो पाहि पाहि युज्ञं पाहि युज्ञपतिं पाहि मां यंज्ञनियम्॥ (२०)

ब्रह्मरसि प्रिये सदसि पञ्चदश च॥२॥

[११]

भुवनमसि वि प्रथस्वाग्ने यष्टिरिदं नमः। जुहेह्यग्निस्त्वा॑ ह्यति
देवयज्याया॑ उपभृदेहि॑ देवस्त्वा॑ सविता॑ ह्यति॑ देवयज्याया॑
अग्नविष्णू॑ मा वामवं क्रमिषु॑ वि जिहाथां॑ मा मा॑ सन्तासं॑ लोकं
मै॑ लोककृतौ॑ कृणुतं॑ विष्णोः॑ स्थानं॑ मसीत॑ इन्द्रो॑ अकृणोद्वीर्याणि॑
समाख्योधर्वो॑ अंध्वरो॑ दिविस्पृशमहुतो॑ युज्ञो॑ युज्ञपतेरिन्द्रां॑
वान्धस्वाहा॑ बृहद्ब्राः॑ पाहि॑ माऽग्ने॑ दुश्चरितादा॑ मा॑ सुचरिते॑ भज॑
मुखस्य॑ शिरोऽसि॑ सं॑ ज्योतिषा॑ ज्योतिरङ्काम्॥ (२१)

अहुत् एकविश्वाशतिश्व॥१॥

[१२]

वाजस्य मा प्रसुवेनोद्घाभेणोदग्रभीत्। अथा॑ सुपला॑ इन्द्रो॑ मे॑
निग्राभेणाधरा॑ अकः। उद्घाभं च॑ निग्राभं च॑ ब्रह्म॑ देवा॑ अर्वीवृधन्।
अथा॑ सुपलां॑ निन्द्राग्नी॑ मै॑ विषूचीनान्व्यस्यताम्। वसुभ्यस्त्वा॑
रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्त॑ रिहाणा॑ वियन्तु॑ वयः। प्रजां॑
योनि॑ मा निर्मृक्षमा॑ प्यायन्तामापु॑ ओषधयो॑ मुरुतां॑ पृष्ठतयः॑ स्थ॑
दिवं॑ (२२)

गच्छ ततो॑ नो॑ वृष्टिमेरया॑। आयुष्पा॑ अग्नेऽस्यायुर्मे॑ पाहि॑ चक्षुष्पा॑
अग्नेऽसि॑ चक्षुर्मे॑ पाहि॑ ध्रुवाऽसि॑ यं॑ परिधिं॑ पूर्यधत्था॑ अग्ने॑ देव॑
पृणिभिर्वीयमाणः। तन्ते॑ एतमनु॑ जोषं॑ भरामि॑ नेदेष॑ त्वदपचेतयातै॑

यज्ञस्य पाथु उपु समिते॑ संस्कावभांगाः स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्टा
बर्गहिष्ठदश्च (२३)

देवा इमां वाचमुभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन्बुरुहिषि
मादयध्वमग्नेर्वामपत्रगृहस्यु सदसि सादयामि सुम्नायं सुम्निनी सुम्ने
मा धत्तं धुरि धुयौ पातमग्नेऽदव्यायोऽशीततनो पाहि माऽद्य दिवः
पाहि प्रसिंत्यै पाहि दुरिष्ठै पाहि दुरद्वन्यै पाहि दुश्चरितादविषन्नः
पितुं कृणु सुषदा योनिं स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा
गातुमितु मनसस्पत इमं नो देव देवेषु यज्ञश्च स्वाहा वाचि स्वाहा
वाते धाः॥ (२४)

दिवश्च वित्वा गातुत्रयोदश च॥३॥ [१३]

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या उभा राधसः सुह मादयध्यैः। उभा
दाताराविषा॒ रयीणामुभा वाजस्य सातयै हुवे वाम्। अश्रव॑
हि भूरिदावत्तरा वां वि जामातुरुत वा घा स्यालात्। अथा
सोमस्य प्रयत्नी युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यम्। इन्द्राग्नी
नवतिं पुरो दासपलीरधूनुतम्। साकमेकेन कर्मणा। शुचि नु स्तोमं
नवजातमुद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम्॥ (२५)

उभा हि वाऽ सुहवा जोहवीमि ता वाज॑ सुद्य उश्ते
धेष्टा॑। वृयमु त्वा पथस्पते रथं न वाजसातये। धिये पूषन्नयुज्महि।
पुथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतो अभ्यानडुर्कम्। स नो

रासच्छुरुधंश्चन्द्राग्रा धियं धियः सीषधाति प्र पूषा। क्षेत्रस्य पतिना
व्यः हितेनैव जयामसि। गामश्वं पोषयित्वा स नौ (२६)

मृडातीदृशौ। क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मि धेनुरिव पयो
अस्मासु धुक्वा। मधुश्वत् घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो
मृडयन्तु। अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि
विद्वान्। युयोध्यस्मज्जुहरणमेनो भूयिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेम।
आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छुक्रवाम् तदनु प्रवैदुम्।
अग्निर्विद्वान्स यजाथ् (२७)

सेदु होता सो अध्वरान्स कृतून्कल्पयाति। यद्वाहिष्ठं तदग्नये
बृहदर्च विभावसो। महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते। अग्ने त्वं
पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पूश्रं पृथ्वी
बहुला नं उर्वा भवा तोकाय तनयाय शं योः। त्वमग्ने व्रतपा
असि देव आ मर्त्येष्वा। त्वं यज्ञोष्वीङ्गयः। यद्वौ वयं प्रमिनामं
व्रतानि विदुषां देवा अविदुष्टरासः। अग्निष्ठद्विश्वमा पृणाति विद्वान्
येभिर्देवा ऋतुभिः कल्पयाति॥ (२८)

ज्येष्ठमा स नौ यजादा त्रयैविंशतिश्च॥४॥ [१४]

इषे त्वा यज्ञस्य शुभ्येवं कर्मणे देवोऽवधूतन्यृष्टिः सं वंपाम्या दंदे प्रत्युषं कृष्णोऽसि भुवनमसि
वाजस्योभा वां चतुर्दश॥१५॥

इषे वर्षहु भुवनमृष्टाविंशतिः॥२८॥

इषे त्वा कृत्यांति॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः
समाप्तः॥१-१॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

आप॑ उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय् वर्चस् ओषधे त्रायस्वैन्
स्वधिंते मैनं हि सीर्देवश्रूतानि प्रवंपे स्वस्त्युत्तराण्यशीयाऽऽ-
पो अस्मान्मातरः शुन्धन्तु घृतेन नो घृतपुवः पुनन्तु विश्वमस्मत्प्र
वंहन्तु रिप्रमुदाभ्यः शुचिरा पूत एमि सोमस्य तुनूरसि तुनुवं मे
पाहि महीनां पयोऽसि वर्चोधा असि वर्चो (१)

मयि धेहि वृत्रस्य कुनीनिकाऽसि चक्षुष्पा असि चक्षुर्मे
पाहि चित्पतिस्त्वा पुनातु वाक्पतिस्त्वा पुनातु देवस्त्वा सविता
पुनात्वच्छ्वद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिस्तस्य ते पवित्रपते
पवित्रेण यस्मै कं पुने तच्छ्वकेयुमा वो देवास ईमहे सत्यधर्माणो
अध्वरे यद्वौ देवास आगुरे यज्ञियासो हवामहु इन्द्राग्नी द्यावापृथिवी
आप॑ ओषधीस्त्वं दीक्षाणामधिंपतिरसीह मा सन्तं पाहि॥ (२)

वर्च ओषधीराष्ट्रौ च ॥ २ ॥

[१]

आकूत्यै प्रयुजेऽग्रये स्वाहा॑ मेधायै मनसेऽग्रये स्वाहा॑
दीक्षायै तपसेऽग्रये स्वाहा॑ सरस्वत्यै पूष्णेऽग्रये स्वाहाऽऽपो
देवीबृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवी उर्वन्तरिक्षं बृहस्पतिर्नो हुविषा॑
वृधातु स्वाहा॑ विश्वे देवस्य नेतुर्मर्तोऽवृणीत सुख्यं विश्वे राय

इंषुध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहंर्ख्सामयोः शिल्पे^७ स्थस्ते वामा
रभे ते मा (३)

पातुमाऽस्य यज्ञस्योदचे इमां धियः^८ शिक्षमाणस्य देव क्रतुं
दक्षं वरुणं स शिंशाधि ययाऽति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणिमधि
नावः^९ रुहेमोर्गस्याङ्गिरस्यूर्णम्रदा ऊर्जं मे यच्छ पुहि मा मा
हि^{१०} सीर्विष्णोः शर्मसि शर्म यजमानस्य शर्म मे यच्छ नक्षत्राणां
माऽतीकाशात् पुहीन्द्रस्य योनिरसि (४)

मा मा हि^{११} सीः कृष्यै त्वा सुसुस्यायै सुपिप्लाभ्यस्त्वौष-
धीभ्यः सुपस्था देवो वनस्पतिरूर्ध्वे मा पाह्योदचः स्वाहा यज्ञं
मनसा स्वाहा द्यावापृथिवीभ्याः स्वाहोरोरन्तरिक्षाथ्स्वाहा यज्ञं
वातादा रभे॥ (५)

मा योनिरसि त्रिःशब्दां॥ ३॥ [२]

देवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्ठये वर्चोधां यज्ञवाहसः
सुपारा नो असद्वशें। ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा
दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहाऽग्ने
त्वः सु जागृहि वयः सु मन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तयै प्रबुधे
नः पुनर्ददः। त्वमग्ने ब्रतपा असि देव आ मर्त्येष्वा। त्वं (६)

यज्ञेष्वीडयः॥ विश्वे देवा अभि मा माऽवृत्रन् पूषा सन्या
सोमो राधसा देवः संविता वसौर्वसुदावा रास्वेयथ्सोमाऽभूयौ

भरु मा पृणन्पूर्त्या वि रांधि माऽहमायुषा चुन्द्रमसि मम् भोगाय
भवु वस्त्रमसि मम् भोगाय भवोस्त्राऽसि मम् भोगाय भवु हयोऽसि
मम् भोगाय भवु (७)

छागोऽसि मम् भोगाय भव मेषोऽसि मम् भोगाय भव वायवे
त्वा वरुणाय त्वा निर्क्रहत्यै त्वा रुद्राय त्वा देवीरापो अपां नपाद्य
ऊर्मिरहविष्य इन्द्रियावान्मदिन्तमस्तं वो माऽवंकमिषुमच्छिन्नं
तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषं भुद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता
तै अस्त्वथेमवं स्यु वरु आ पृथिव्या आरे शत्रून् कृणुहि
सर्ववीर एदमंगन्म देवयजनं पृथिव्या विश्वे देवा यदजुषन्तुं पूर्व
ऋख्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो रायस्पोषेण समिषा मदेम॥ (८)

आ त्वं हयोऽसि मम् भोगाय भव स्यु पञ्चविंशतिश्च॥ ३॥ [३]

इयं तै शुक्र तुनूरिदं वर्चस्तया सं भंव भ्राजं गच्छ जूरंसि
धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रसुवे वाचो
यन्नमंशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेवः हृविः सूर्यस्य
चक्षुराऽरुहमग्रेरक्षणः कुनीनिकां यदेतशेभिरीयसे भ्राजमानो
विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा- (९)

असि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्षी सा
नुः सुप्राची सुप्रतीची सं भंव मित्रस्त्वा पुदि बंध्रातु पूषाऽध्वनः
पात्विन्द्रायाध्यक्षायानुं त्वा माता मन्यतामनुं पिताऽनु भ्राता-

सग्भ्योऽनु सखा सयूथः सा देवि देवमच्छेहीन्द्रायं सोमः
रुद्रस्त्वाऽवर्तयतु मित्रस्य पृथा स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सुह
रुद्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥२॥ [४]

वस्व्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि चन्द्राऽसि
बृहस्पतिस्त्वा सुम्ने रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु पृथिव्यास्त्वा
मूर्धन्ना जिंघर्मि देवयज्ञन् इडायाः पुदे घृतवंति स्वाहा
परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इदमहः रक्षसो
ग्रीवा अपि कृन्तामि यौऽस्मान् द्वेष्टि यं च वृयं द्विष्म इदमस्य
ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि देव्योर्वश्या
पश्यस्व त्वष्टैमती ते सपेय सुरेता रेतो दधोना वीरं विदेय तवं
सुन्दशि माऽहः रायस्पोषेण वि योषम्॥ (१२)

अस्य ग्रीवा एकान्नत्रिःशाच्च॥२॥ [५]

अशुना ते अशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु
मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं देवः
सवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसंवसः रत्नधामभि प्रियं
मतिमूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतश्वर्वामनि हिरण्यपाणिरमिर्मीत
सुक्रतुः कृपा सुवः। प्रजाभ्यस्त्वा प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा

प्रजास्त्वमनु प्राणिहि प्रजास्त्वामनु प्राणन्तु॥ (१३)

अनुं सुम च॥१॥

[६]

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभिमाति-
षाहः शुक्रं तै शुक्रेण क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन
सम्यक्ते गोरस्मे चन्द्राणि तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते
सहस्रपोषं पुष्यन्त्याश्वरमेण पशुनां क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि
ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो न
एहि सुमित्रधा इन्द्रस्योरु मा विशु दक्षिणमुशानुशन्तः स्योनः
स्योनः स्वानु भ्राजाङ्गारे बम्भारे हस्तु सुहस्तु कृशानवेते वः
सोमक्रयणास्तात्रक्षध्वं मा वौ दभन्न॥ (१४)

ऊरु द्वाविशतिश्च॥१॥

[७]

उदायुषा स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पुर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्था-
ममृताः अनु। उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्यः सदोऽस्यदित्यः सद्
आसीदास्तभ्राद्यामृषभो अन्तरिक्षममिमीत वरिमाणं पृथिव्या
आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राद्विश्वेतानि वरुणस्य ब्रूतानि वरेषु
व्यन्तरिक्षं ततानु वाजुमर्वथ्सु पयो अग्नियासु हृथसु (१५)

ऋतुं वरुणो विक्ष्वग्निं दिवि सूर्यमदधाथ्सोममद्रावुदुत्यं
जातवैदसं देवं वंहन्ति केतवः। दृशो विश्वाय सूर्यम्॥ उस्मावेत
धूरषाहावनश्रू अर्वारहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि

वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्ते वरुणस्य पाशः॥ (१६)

हृष्मु पञ्चत्रिंशत्त्वा २॥ [८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वा परिपरी
विद्न्मा त्वा परिपन्थिनो विद्न्मा त्वा वृको अघायवो मा गन्धर्वो
विश्वावसुरा दंघच्छ्येनो भूत्वा परा पत् यजमानस्य नो गृहे
देवैः सङ्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि पन्थामगस्महि
स्वस्तिगामनेहसु येनु विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु नमो
मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे मुहो देवाय तदृत् ९ संपर्यत दूरेद्वशे देव-
जाताय केतवै दिवस्पुत्राय सूर्याय शः सत् वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च १॥ [९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि विष्णवे
त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नयै त्वा रायस्पोषदान्ने विष्णवे
त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वा या ते धामानि हृविषा
यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु युज्ञं गंयस्फानः प्रतरणः सुवीरो-
ऽवीरहा प्र चंरा सोम् दुर्यनदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ (१८)

सीद वरुणोऽसि धृतब्रतो वारुणमसि शंयोर्देवानाऽसुख्यान्मा
देवानामपसंश्छिथ्स्मृह्यापतये त्वा गृह्णामि परिपतये त्वा गृह्णामि
तनूनत्रै त्वा गृह्णामि शाकुराय त्वा गृह्णामि शक्मन्नोजिष्ठाय त्वा

गृह्णाम्यनांधृष्टमस्यनाधृष्यं देवानामोजोऽभिशस्ति पा अंनभिशस्ते-
ज्ञ्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिरञ्जसा
सुत्यमुपं गेष ९ सुविते मां धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥२॥

[१०]

अ॒शुर॑शुस्ते देव सोमाऽप्यायतामिन्द्रायैकधनविद्
आ तुभ्युमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वाऽऽ प्योययु
सखी॑न्सन्या मेधया॑ स्वस्ति तै देव सोम सुत्यामशीयेष्टा रायः
प्रेषे भगायर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या अग्ने॑ ब्रतपते
त्वं ब्रुताना॑ ब्रुतपतिरसि॑ या मम तुनूरेषा सा त्वयि॑ (२०)

या तवं तुनूरिय॑ सा मयि॑ सहौ नौ ब्रतपते ब्रुतिनोर्व्रतानि॑ या
तै अग्ने॑ रुद्रिया तुनूस्तया॑ नः पाहि॑ तस्यास्ते॑ स्वाहा॑ या तै अग्ने॑-
ज्याशया रंजाशया हंराशया तुनूर्वर्णपिष्ठा गह्वरेष्टोग्रं वचो॑ अपावधी॑
त्वेषं वचो॑ अपावधी॑ तु स्वाहा॑॥ (२१)

त्वयि॑ चत्वारि॑शब्दं॥२॥

[११]

वित्तायनी मेऽसि तिक्तायनी मेऽस्यवतान्मा नाथितमवतान्मा
व्यथितं विदेरग्निर्नभो नामाग्ने॑ अङ्गिरो योऽस्यां पृथिव्यामस्याऽऽ-
युषा॑ नाम्नेहि॑ यत्तेऽनांधृष्टं नाम यज्ञियं तेन त्वाऽददेष्टग्ने॑ अङ्गिरो
यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां पृथिव्यामस्याऽयुषा॑ नाम्नेहि॑ यत्तेऽनांधृष्टं
नाम (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽददेष्टे सि॑हीरसि॑ महिषीरस्युरु प्रथस्वोरु

ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवाऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
 शुभ्मस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु मनोजवास्त्वा
 पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वा-
 ८७ दित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरसि सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरसि
 सुप्रजावनिः स्वाहा सिंही- (२३)

रसि रायस्पोषवनिः स्वाहा सिंहीरस्यादित्यवनिः स्वाहा
 सिंहीरस्या वंह देवान्देवयते यज्ञमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा
 विश्वायुरसि पृथिवीं दृश्य ध्रुवक्षिदस्युन्तरिक्षं दृश्याच्युतक्षिदसि
 दिवं दृश्याग्नेर्भस्मास्युग्रे: पुरीषमसि॥ (२४)

नाम सुप्रजावनिः स्वाहा सिंहीः पञ्चत्रिःशब्दः ३॥ [१२]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः।
 वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इन्मर्ही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः॥
 सुवागदेव दुर्योऽ आ वंद देवश्रुतौ देवेष्वा घोषेथामा नो वीरो
 जायतां कर्मण्यो य र्वैऽनुजीवाम् यो बहूनामसद्वशी। इदं
 विष्णुर्विं चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्। समृद्धमस्य (२५)

पाश्युर इरावती धेनुमती हि भूत शूयवसिनी मनवे यशस्यै।
 व्यस्कभाद्रोदसी विष्णुरेते दाधारं पृथिवीमभितो मयूखैः॥ प्राची
 प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती ऊर्ध्वं यज्ञं नयत् मा जीह्वरतमत्र रमेथां
 वर्षमन्पृथिव्या दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्या मुहो वा विष्णवुत

वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व बुहुभिर्वस्त्वैरा प्र यच्छु (२६)

दक्षिणादोत् सव्यात्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वौचं यः
पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कंभायदुत्तरः सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः
इन्नत्रै स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्धुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे
त्वा॥ (२७)

अस्य युच्छैकान्नचत्वारिंशत्तम्॥ ३॥ [१३]

कृणुष्व पाजुः प्रसिंति न पृथ्वीं याहि राजेवामवाः इभेन।
तृष्णीमनु प्रसिंति द्रूणानोऽस्तासि विध्यं रक्षसस्तपिष्ठैः॥ तवं
भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृष्टा शोशुचानः। तपूङ्घ्यग्ने
जुह्वा पतञ्जानसन्दितो वि सृजु विष्वंगुल्काः॥ प्रति स्पशो वि
सृजु तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो दूरे
अघशःसो (२८)

यो अन्त्यग्ने माकिष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्ने तिष्ठ
प्रत्याऽऽतनुष्व न्यमित्रां ओषतात्तिगमहेतो। यो नो अरांति॒
समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भवु प्रति॑
विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्ने। अवं स्थिरा तनुहि यातुजूना॑
जामिमजामिं प्र मृणीहि शत्रून्॥ स तै (२९)

जानाति सुमतिं यविष्ट य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत्। विश्वान्यस्मै

सुदिनानि रायो द्युम्नान्यर्यो वि दुरो अभि द्यौत् ॥ सेदंगे अस्तु सुभगः
सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हृविषा य उक्थैः। पिर्णीषति स्व आयुषि दुरोणे
विश्वेदस्मै सुदिना साऽसदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाख्यं
तै वावाता जरता- (३०)

मियङ्गीः। स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि धारयेरनु
द्यून्॥ इह त्वा भूर्या चरेदुप त्मन्दोषावस्तर्दीदिवाऽसमनु द्यून्।
कीडन्तस्त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवाऽसो जनानाम्॥
यस्त्वा स्वध्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता रथेन। तस्य
त्राता भवसि तस्य सखा यस्त आतिथ्यमानुषगजुजोषत्॥ महो
रुजामि (३१)

बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतंमादन्वियाय॥ त्वं नौ अस्य
वचसश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः॥ अस्वप्रजस्तरणीयः
सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः। ते पायवः सुध्रियश्चो निषद्या-
ज्ञे तवं नः पान्त्वमूर॥ ये पायवौ मामतेयं तै अग्ने पश्यन्तो अन्धं
दुरितादरक्षन्। रुक्ष तान्धसुकृतो विश्ववेदा दिपसन्त इद्रिपवे ना
हं (३२)

देभुः॥ त्वया वयऽ संधन्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम् वाजान्।
उभा शऽसा सूदय सत्यतातेऽनुष्टुया कृणुह्यहयाण॥ अया तै अग्ने
सुमिधां विधेम् प्रति स्तोमऽ शस्यमानं गृभाय। दहाशसो रुक्षसः

पाद्यस्मान्दुहो निदोऽमित्रमहो अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनुमाऽऽ-
जिंघर्मि मित्रं प्रथिष्ठमुपं यामि शर्म। शिशानो अग्निः क्रतुभिः
समिद्धः स नो दिवा (३३)

स रिषः पातु नक्तम्॥ वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि
कृणुते महित्वा। प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिरीते शृङ्गे रक्षसे
विनिक्षेँ॥ उत स्वानासो दिविषन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्तवा उ।
मदै चिदस्य प्ररुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः॥ (३४)

अधशःसुः स तै जरताः रुजामि हु दिवैकचत्वारिंशत्॥ ७॥ [१४]

आपं उन्दन्त्वाकूत्यै दैवीमियं ते वस्यस्यशुनां ते सोमन् उदायुषा प्र च्यवस्वाग्रेरातिथ्यमशुरशुर्वित्तायनी मेसि युज्ञते कृणुष्व पाजुश्वतुर्दश॥ १४॥

आपो वस्यसि या तवेयज्ञीश्वतुष्णिंशत्॥ ३४॥

आपं उन्दन्त्वदेवीः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः
समाप्तः॥ १-२॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्यामादुदेऽप्तिरसि नारिरसि परिलिखितः रक्षः परिलिखिता
अरातय इदम् ह रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि कृन्तामि दिवे त्वा-
ऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धतां लोकः पितृष्ठदनो यवोऽसि
यवयास्मद्वेषो (१)

यवयारातीः पितृणां सदनमस्युद्दिवः स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण
पृथिवीं दह द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा
ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि सुप्रजावनि रायस्पोषवनि पर्यूहामि ब्रह्म
दह क्षत्रं दह प्रजां दह रायस्पोषं दह घृतेन द्यावापृथिवी
आ पृणेथामि न्द्रस्य सदौऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा गिर्वणो
गिरे इमा भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टयु
इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमस्यैन्द्रमसीन्द्राय त्वा॥ (२)

द्वेष इमा अष्टादश च ॥२॥

[१]

रक्षोहणो वलग्हनो वैष्णवान्खनामीदमहं तं वलगमुद्वपामि
यं नः समानो यमसमानो निचखानेदमैनमधरं करोमि यो नः
समानो योऽसमानोऽरातीयति गायुत्रेण छन्दसाऽवबाढो वलगः

किमत्रं भुद्रं तन्नौ सुह् विराङ्गसि सपलहा सुम्राङ्गसि भ्रातृव्यहा
स्वराङ्गस्यभिमात्रिहा विश्वाराङ्गसि विश्वासां नाष्टाणाऽहन्ता (३)

रक्षोहणौ वलग्हनः प्रोक्षामि वैष्णवान् रक्षोहणौ वलग्हनोऽवं
नयामि वैष्णवान् यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयाराती रक्षोहणौ
वलग्हनोऽवं स्तृणामि वैष्णवान् रक्षोहणौ वलग्हनोऽभि
जुहोमि वैष्णवान् रक्षोहणौ वलग्हनावुपं दधामि वैष्णवी
रक्षोहणौ वलग्हनौ पर्यूहामि वैष्णवी रक्षोहणौ वलग्हनौ परि
स्तृणामि वैष्णवी रक्षोहणौ वलग्हनौ वैष्णवी बृहन्नसि बृहद्वावा
बृहतीमिन्द्राय वाचं वद॥ (४)

हनेन्द्राय द्वे च॥२॥ [२]

विभूरंसि प्रवाहणो वहिरसि हव्यवाहनः श्वात्रो-
ऽसि प्रचेतास्तुर्थोऽसि विश्ववेदा उशिगसि कविरङ्गरिरसि
बम्भारिरवस्युरसि दुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जलीयः सुम्राङ्गसि
कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतकाऽसि नभस्वानसमृष्टोऽसि
हव्यसूदं कृतधामाऽसि सुवर्ज्योतिब्रह्मज्योतिरसि सुवर्धमाऽजो-
ऽस्येकपादहिरसि बुधियो रौद्रेणार्नौकेन पाहि माऽग्ने पिपृहि मा-
मा मा हिःसीः॥ (५)

अर्नौकेनाष्टौ च॥१॥ [३]

त्वः सोम तनूकृञ्चयो द्वेषोऽभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि

वरुंथुं स्वाहा॑ जुषाणो असुराज्यस्य वेतु॒ स्वाहाऽयं नौ॑
अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु॒ प्रभिन्दन्न। अयः॒ शत्रूञ्जयतु॑
जरहृषाणोऽयं वाज॑ जयतु॒ वाजसातौ॥ उरु॒ विष्णो॒ वि क्रमस्वोरु॑
क्षयाय नः कृधि। घृतं घृतयोने पिबु॒ प्रप्र यज्ञपतिं तिर॥ सोमाँ॑
जिगाति गातुविद् (६)

देवानांमेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदो-
ऽस्यदित्याः सद् आ सौदैष वो॑ देव सवितः सोमस्तः॑ रक्षध्वं
मा वो॑ दमदेतत् त्वः॑ सो॑म देवो देवानुपांगा इदम्॒हं मनुष्यो॑
मनुष्यान्धसु॒ह प्रजयां॑ सुह रायस्पोषेण॑ नमो॑ देवेभ्यः॑ स्वधा॑ पितृभ्यं॑
इदम्॒हं निर्वरुणस्य पाशाथ्सुवरुभि (७)

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्ने॑ ब्रतपते॑ त्वं ब्रृतानां॑ ब्रृतपतिरसि॑
या मम॑ तनूस्त्वय्यभूदियः॑ सा मयि या तवं॑ तनूर्मय्यभूदेषा सा॑
त्वयि॑ यथायुथं नौ॑ ब्रतपते॑ ब्रृतिनोर्ब्रृतानि॥ (८)

गातुविद्येकत्रि॒शत्ता॥ ३॥ [४]

अत्यन्यानगां॑ नान्यानुपांगामर्वाक्का॑ परैरविदं॑ परोऽवैरैस्तं॑
त्वा॑ जुषे॑ वैष्णवं॑ दैवयज्यायै॑ देवस्त्वा॑ सविता॑ मध्वाऽनुक्तोष्ठे॑
त्रायस्वैनुं॑ स्वधिते॑ मैनः॑ हि॑सीर्दिवमग्रेण॑ मा लेखीरन्तरिक्षं॑
मध्येन॑ मा हि॑सीः॑ पृथिव्या॑ सं भवु॑ वनस्पते॑ शुतवलशो॑ वि रोह॑
सुहस्रवलशा॑ वि वयः॑ रुहेम यं॑ त्वाऽयः॑ स्वधितिस्तेतिजानः॑
प्रणिनायं॑ महुते॑ सौभंगायाऽच्छिन्नो॑ रायः॑ सुवीरः॥ (९)

यं दर्श च॥१॥ [५]

पृथिव्ये त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्धतां लोकः
पितृष्ठदनो यवोऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयारातीः पितृणा॒
सदनमसि स्वावेशोऽस्यग्रेगा नेतृणां वनस्पतिरधि त्वा स्थास्यति॑
तस्य वित्ताद्वेवस्त्वा सविता मध्वोऽनकु सुपिप्पलभ्यस्त्वौषधीभ्य
उद्दिवङ् स्तभानान्तरिक्षं पृण पृथिवीमुपरेण दृङ्ह ह ते ते॑
धामान्युश्मसी (१०)

गुमध्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राहु तदुरुगायस्य
विष्णोः परमं पदमवं भाति भूरेः॥ विष्णोः कर्माणि पश्यतु यतो॑
ब्रुतानि पस्पशो। इन्द्रस्य युज्यः सखा॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा॑
पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्॥ ब्रह्मवनि॑ त्वा क्षत्रवनि॑
सुप्रजावनि॑ रायस्पोषवनि॑ पर्यूहामि॑ ब्रह्म दृङ्ह क्षत्रं दृङ्ह प्रजां
दृङ्ह रायस्पोषं दृङ्ह परिवीरसि॑ परि॑ त्वा दैवीर्विशो॑ व्ययन्तां
परीमं रायस्पोषो यजमानं मनुष्यां अन्तरिक्षस्य त्वा सानाववं
गूहामि॥ (११)

उश्मसी पोपुमेकान्नविशुतिश्च॥२॥ [६]

इषे त्वौपवीरस्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुर्वहीरुशिजो॑ बृहस्पते॑
धारया॑ वसूनि॑ हव्या तै॑ स्वदन्तां देवं त्वष्टर्वसुं रणवं रेवंती॑
रमंध्वमग्रेज्जनित्रमसि॑ वृषणौ स्थं उर्वशयस्यायुरसि॑ पुरुरवा॑

घृतेनाक्ते वृष्टिं दधाथां गायुत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्व त्रैष्टुभुं जागतुं
छन्दोऽनु प्रजायस्व भवतं (१२)

नः समनसौ समोक्सावरेपसौ॥ मा यज्ञः हिंसिष्टुं मा
यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः॥ अग्नावग्निश्चरति प्रविष्ट
ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः। स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते जुहोमि मा
देवानां मिथुयाकर्मागुधेयम्॥ (१३)

भवतुमेकत्रिःशब्दः २॥ [७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽर्भे धर्षा
मानुषानन्द्यस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वातं चिथ्मदेवः
हव्यमापौ देवीः स्वदैतेनः सं तैः प्राणो वायुनां गच्छताः
सं यज्ञत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषां घृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथाः
रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽविशुतोरो अन्तरिक्ष सुजूर्देवेन् (१४)

वातेनाऽस्य हविषस्त्मनां यज समस्य तनुवां भव वर्षीयो
वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त
आतानाऽनुर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनुं सुह प्रजयो सुह
रायस्पोषेणाऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवाः ऊङ्कः शुद्धा
वृयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म॥ (१५)

देवेन् चतुश्चत्वारिःशब्दः २॥ [८]

वाक्त आ प्यायतां प्राणस्तु आ प्यायतां चक्षुस्तु आ प्यायतां

श्रोत्रं तु आ प्यायतां या तैः प्राणाञ्छुगज्जगाम् या चक्षुर्या श्रोत्रं यत्
तैः कूरं यदास्थितं तत् तु आ प्यायतां तत् ते एतेन शुन्धतां नाभिस्तु
आ प्यायतां पायुस्तु आ प्यायताः शुद्धाश्वरित्राः शमन्द्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वैनः
स्वधिते मैनः हि सी रक्षसां भागोऽसीदमहः रक्षोऽधमं तमो
नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वृयं द्विष्म इदमैनमधमं तमो
नयामीषे त्वा घृतेन द्यावापृथिवी प्रोणवाथामच्छिन्नो रायः सुवीरं
उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहि स्तोकानाः स्वाहोर्ख्वनभसं मारुतं
गच्छतम्॥ (१७)

अन्यो वीहि पश्च च॥२॥

[९]

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हृव्यं
घृतवस्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गे अङ्गे नि दैर्घ्यदैन्द्रोऽपानो अङ्गे अङ्गे
वि बौमुवदेव त्वष्टुर्भूरि ते सः समेतु विषुरूपा यथसलक्ष्माणो
भवं थ देवत्रा यन्तु मवं स खायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्तु
श्रीरंस्युग्निस्त्वा श्रीणात्वापुः समरिणन्वातस्य (१८)

त्वा ध्रज्यै पूष्णो रङ्ग्या अपामोषधीनाः रोहिष्यै घृतं
घृतपावानः पिबत वसां वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हुविरसि
स्वाहा त्वाऽन्तरिक्षाय दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उद्दिशः
स्वाहा दिग्भ्यो नमो दिग्भ्यः॥ (१९)

वातंस्याष्टाविंशतिश्च॥२॥

[१०]

सुमुद्रं गच्छ स्वाहा॑ञ्चरिक्षं गच्छ स्वाहा॑ देव ९ सवितारं गच्छ
 स्वाहा॑होरात्रे गच्छ स्वाहा॑ मित्रावरुणो गच्छ स्वाहा॑ सोमं गच्छ
 स्वाहा॑ यज्ञं गच्छ स्वाहा॑ छन्दा॑सि गच्छ स्वाहा॑ द्यावापृथिवी
 गच्छ स्वाहा॑ नभो॑ दिव्यं गच्छ स्वाहा॑ग्निं वैश्वानुरं गच्छ स्वाहा॑
 ज्यौष्ठवौषधीभ्यो॑ मनो॑ मे हार्दि॑ यच्छ तनू॑ त्वचं पुत्रं नसारमशीयु॑
 शुग्सि॑ तमभि॑ शोच यो॑स्मान् द्वेष्टि॑ यं च वयं द्विष्मो॑ धाम्नोधाम्नो॑
 राजन्नितो॑ वरुण नो॑ मुश्च यदापो॑ अधिया॑ वरुणेति॑ शपामहे॑ ततो॑
 वरुण नो॑ मुश्च॥ (२०)

असि॑ पद्मिंशतिश्च॥१॥

[११]

हुविष्मतीरिमा॑ आपो॑ हुविष्मा॑न् देवो॑ अध्वरो॑ हुविष्मा॑ आ॑
 विवासति॑ हुविष्मा॑ अस्तु॑ सूर्यः॥ अग्नेर्वो॑पत्रगृहस्यु॑ सदंसि॑
 सादयामि॑ सुम्नाय॑ सुम्निनीः॑ सुम्ने॑ मा॑ धत्तेन्द्राग्नियोर्भाग्नेय॑ः॑ स्थ॑
 मित्रावरुणयोर्भाग्नेय॑ः॑ स्थ॑ विश्वेषां॑ देवानां॑ भाग्नेय॑ः॑ स्थ॑ यज्ञे॑
 जागृत॥ (२१)

हुविष्मतीश्चतुस्त्रिंशत्॥१॥

[१२]

हुदे॑ त्वा॑ मनसे॑ त्वा॑ दिवे॑ त्वा॑ सूर्याय॑ त्वो॑धर्घमिममध्वरं कृधि॑
 दिवि॑ देवेषु॑ होत्रा॑ यच्छ॑ सोमं॑ राजन्नेह्यवं॑ रोहु॑ मा॑ भेर्मा॑ सं॑

विंकथा मा त्वा हि सिषं प्रुजास्त्वमुपावरोह प्रुजास्त्वामुपावरोहन्तु
शृणोत्वग्निः समिधा हवं मे शृणवन्त्वापो धिषणाश्च देवीः। शृणोत्व
ग्रावाणो विदुषो नु (२२)

यज्ञः शृणोत्वं देवः सविता हवं मे। देवीरापो अपां नपाद्य
उर्मिरहविष्य इन्द्रियावान्मदिन्तमस्तं देवेभ्यो देवत्रा धत्त शुक्रः
शुक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहा कार्घिरस्यपापां मृधः समुद्रस्य
वोक्षित्या उन्नये। यमग्ने पृथसु मर्त्यमावो वाजेषु यं जुनाः। स यन्ता
शक्षतेरिषः॥ (२३)

नु समचत्वारि शब्दा॥ २॥ [१३]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वः शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे।
त्वं वातैररुणीर्यासि शङ्खयस्त्वं पूषा विधुतः पासि नु त्मना॥। आ वो
राजानमध्वरस्य रुद्रः होतारः सत्ययजः रोदस्योः। अग्निं पुरा
तनयिलोरचित्ताद्विरण्यरूपमवसे कृणुध्वम्॥ अग्निरहोता निषसादा
यज्ञीयानुपस्थे मातुः सुरभावु लोके। युवा कुविः पुरुनिष्ठ - (२४)

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः॥ साध्वीमकर्देववर्तिं नो
अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम् गुह्याम्। स आयुरागाथ्मुरभिर्वसानो
भद्रामकर्देवहूतिं नो अद्य॥ अक्रन्ददग्निः स्तनयन्त्रिव द्यौः क्षामा
रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जंजानो विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी
भानुनां भात्यन्तः॥ त्वे वसूनि पुर्वणीक (२५)

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियांसः। क्षामेव विश्वा भुवंनानि
यस्मिन्द्युः सौभंगानि दधिरे पांवके॥ तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम्
विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिरे॥ अश्याम तं
काममग्ने तवोत्यश्यामं रुयि॑ रयिवः सुवीरम्। अश्याम् वाजंमुभि
वाजयन्तोऽश्यामं द्युम्रमजराजरं ते॥ श्रेष्ठं यविष्ठ भारताग्ने
द्युमन्तमाभरा। (२६)

वसो पुरुस्पृह॑ रुयिम्॥ स श्वितानस्तन्यतू रोचनस्था
अजरेभिर्नानिदद्विर्यविष्ठः। यः पांवकः पुरुतमः पुरुणि
पृथून्युग्निरनुयाति भर्वन्॥ आयुष्टे विश्वतो दधदयमुग्निवरीण्यः।
पुनस्ते प्राण आयति परा यक्षम्॑ सुवामि ते॥ आयुर्दा अग्ने
हुविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु
गव्यं पितेवं पुत्रमुभि (२७)

रक्षतादिमम्॥ तस्मै ते प्रतिहर्यते जातवेदो विचर्षणे। अग्ने
जनामि सुष्टुतिम्॥ दिवस्परिं प्रथमं जंजे अग्निरस्मद् द्वितीयं
परिं जातवेदाः। तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्यान एनं जरते
स्वाधीः॥ शुचिः पावक वन्द्योऽग्ने बृहद्वि रोचसे। त्वं घृतेभिराहुतः॥
दुशानो रुक्म उव्या व्यद्योद दुर्मरणमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो
अभवद्वयोभिर्- (२८)

यदैनं द्यौरजनयथ्मुरेताः॥ आ यदिषे नृपतिं तेज् आनद्वचि

रेतो निषिक्तं द्यौरभीकैः। अग्निः शर्धमनवद्यं युवानः स्वाधियं
जनयथ्सूदयेच्च॥ सं तेजीयसा मनसा त्वोत् उत शिक्ष स्वपत्यस्य
शिक्षोः। अग्ने रायो नृतमस्य प्रभूतौ भूयाम् ते सुषुतयश्च वस्वः॥
अग्ने सहन्तमा भर द्युम्नस्य प्रासहा रुयिम्। विश्वा यश्- (२९)

चर्षणीरभ्यांसा वाजेषु सासहंत्॥ तमग्ने पृतनासहं रयि॑
संहस्व आ भेर। त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमंतः॥
उक्षान्त्राय वशान्त्राय सोमपृष्ठाय वेधसे॥ स्तोमैर्विधेमाग्नयै॥ वद्मा हि
सूनो अस्यद्वसद्वा चक्रे अग्निर्जनुषाज्मान्त्रम्॥ स त्वं नं ऊर्जसन्
ऊर्ज धा राजेव जेरवृके क्षेष्यन्तः॥ अग्न आयू॑षि (३०)

पवसु आ सुवोर्जमिष्ठं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्ने
पवस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्॥ दधत्पोषं रयिं मयिं॥ अग्ने
पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया॥ आ देवान् वक्षि यक्षि च॥
स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवाः इहा वह। उपं यज्ञः हविश्च नः॥
अग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः। शुची रोचत आहुतः॥
उदग्ने शुचयस्तवं शुक्रा भ्राजन्त ईरते। तव ज्योतीः ष्युर्चयः॥ (३१)

पूरुनिष्ठः पुर्वणीक भगुडभि वयोभिर्य आयू॑षि विप्रः शुचिश्चतुर्दश च॥८॥————[१४]

देवस्य रक्षोहणो विभूस्त्वः सोमात्यन्यानगा॑ पृथिव्या इषे त्वाऽददे वाक्ते सं ते समुद्रं
हविपर्तीरहृदे त्वमग्ने रुद्रश्चतुर्दश॥१४॥

देवस्य गुमध्ये हविपर्तीः पवसु एकत्रिशत॥३१॥

देवस्यार्चयः॥

हरिः ओँ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥१-३॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

आ ददे ग्रावा॑स्यध्वरकृद् देवेभ्यो॒ गम्भीरमि॑ममध्वरं कृध्युत्तमेन
पविनेन्द्राय॑ सोमङ् सुषुतं॒ मधुमन्तं॒ पर्यस्वन्तं॒ वृष्टिवनि॑मिन्द्राय
त्वा॒ वृत्रम्॒ इन्द्राय॑ त्वा॒ वृत्रतुर्॒ इन्द्राय॑ त्वा॒ अभिमाति॑मि॒ इन्द्राय॑
त्वा॒ अदित्यवंत्॒ इन्द्राय॑ त्वा॒ विश्वदै॑व्यावते॒ श्वात्राः॒ स्थ॑ वृत्रतुरुरे॒
राधो॑गूर्ता॒ अमृतं॑स्य॒ पल्लीस्ता॒ दैवीर्देवत्रेमं॒ युजं॒ धृत्तोपंहूताः॒ सोमं॑स्य
पिबुतोपंहूतो॒ युष्माकु॑ (१)

सोमः॒ पिबतु॒ यत्ते॒ सोम॒ दिवि॒ ज्योतिर्यत्॒ पृथिव्यां॒
यदुरावन्तरिक्षे॒ तेनास्मै॒ यजमानायोरु॒ राया॒ कृध्यधि॑ दात्रे॒ वोचो॒
धिषणे॒ वीडू॒ सती॒ वीडयेथामूर्ज॑ दधाथामूर्ज॑ मे॒ धत्तं॒ मा॒ वा॑
हि॑सिषु॑ मा॒ मा॒ हि॑सिष्टं॒ प्रागपागुदंगधरात्कास्त्वा॒ दिशं॒ आ॒
धावन्त्वम्ब॑ नि॑ ष्वरा॒ यत्ते॒ सो॑मादौभ्यं॒ नाम॒ जागृति॑ तस्मै॒ ते॒ सोम॒
सोमाय॑ स्वाहा॑॥ (२)

युष्माकु॑ स्वरु॒ यत्ते॒ नवं॒ च॥२॥ [१]

वाचस्पतये॑ पवस्व॑ वाजिन॑ वृषा॒ वृष्णो॑ अ॒शुभ्यां॑ गम्भीस्तिपूतो॑
देवो॒ देवानां॑ पवित्रमसि॑ येषां॑ भागोऽसि॑ तेभ्यस्त्वा॒ स्वां॒ कृतोऽसि॑
मधुमतीर्न॑ इषस्कृधि॑ विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो॑ दिव्येभ्यः॑ पार्थिवेभ्यो॑
मनस्त्वाष्टर्वन्तरिक्षमन्विहि॑ स्वाहा॑ त्वा॒ सुभवः॒ सूर्याय॑ देवेभ्यस्त्वा॒

मरीचिपेभ्यं एष ते योनिः प्राणायं त्वा॥ (३)

वाचः सुप्रचत्वारिंशत्॥१॥ [२]

उपयामगृहीतोऽस्यन्तर्यच्छ मघवन् पाहि सोममुरुष्य रायः
समिषो यजस्वान्तस्ते दधामि द्यावापृथिवी अन्तर्वन्तरिक्षं
सुजोषा देवैरवरैः परेश्वान्तर्यामे मधवन् मादयस्व स्वां कृतोऽसि
मधुमतीर्न इषस्कृषि विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो
मनस्त्वाष्टूर्वन्तरिक्षमन्विहि स्वाहा॑ त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यस्त्वा
मरीचिपेभ्यं एष ते योनिरपानायं त्वा॥ (४)

देवेभ्यः सुप्रचत्वारिंशत्॥१॥ [३]

आ वायो भूष शुचिपा उपं नः सुहस्रं ते नियुतो विश्ववार।
उपो ते अन्यो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम्॥
उपयामगृहीतोऽसि वायवे त्वेन्द्रवायू इमे सुताः। उप प्रयोभिरा
गतमिन्दवो वामुशन्ति हि॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रवायुभ्यां त्वैष ते
योनिः सुजोषाभ्यां त्वा॥ (५)

आ वायो त्रिचत्वारिंशत्॥१॥ [४]

अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमं कृतावृथा। ममेदिह श्रुतं
हवम्। उपयामगृहीतोऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वैष ते योनिरकृतायु-
भ्यां त्वा॥ (६)

अयं वां विश्वतिः॥१॥ [५]

या वां कशा मधुमत्यश्विना सूनृतावती। तया यज्ञं मिमिक्षतम्।
उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिर्माध्वीभ्यां त्वा॥ (७)

या वांमुषादश॥१॥ [६]

प्रातर्युजौ वि मुच्येथामश्विनावेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य
पूतयै॥ उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिरश्विभ्यां त्वा॥ (८)

प्रातर्युजावेकान्नविश्वतिः॥१॥ [७]

अयं वेनश्वौदयुत् पृश्विंगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमानै॥
इममुपां सङ्गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मतिर्भी रिहन्ति॥
उपयामगृहीतोऽसि शण्डाय त्वैष ते योनिर्वरतां पाहि॥ (९)

अयं वेनः पश्चविश्वतिः॥१॥ [८]

तं प्रलथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बरहिषद् सुवर्विदं
प्रतीचीनं वृजन् दोहसे गिराऽशुं जयन्तमनु यासु वर्धसे।
उपयामगृहीतोऽसि मर्काय त्वैष ते योनिः प्रजाः पाहि॥ (१०)

तः पद्मिश्वतिः॥१॥ [९]

ये दैवा दिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थाऽप्सुषदो
महिनैकादश स्थ ते दैवा यज्ञमिमं जुषध्वमुपयामगृहीतो-
ऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो जिन्व यज्ञं जिन्व यज्ञपतिमभि

सवंना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विशं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते
योनिर्विश्वैभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (११)

ये देवास्त्रिचत्वारि॒शत्॥१॥ [१०]

त्रि॑शत् त्रयंश्च गुणिनो रुजन्तो दिवं रुद्राः पृथिवीं च
सचन्ते। एकादशासो अपसुषदः सुतं सोमं जुषन्ताऽ सवंनाय
विश्वै॥ उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो जिन्वं यज्ञं जिन्वं
यज्ञपतिमभि सवंना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विशं त्वं पांहीन्द्रियेणैष
ते योनिर्विश्वैभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (१२)

त्रि॑शद् द्विचत्वारि॑शत्॥१॥ [११]

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत उकथायुवे
यत् तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मै त्वा विष्णवे त्वैष ते योनिरिन्द्राय
त्वोकथायुवै॥ (१३)

उपयामगृहीतो द्वावि॑शतिः॥१॥ [१२]

मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृतायं जातमग्निम्।
कवि॑ सम्राजमतिंथि जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः॥
उपयामगृहीतोऽस्यग्रयै त्वा वैश्वानरायं ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां
ध्रुवतुमोऽच्युतानामच्युतक्षित्तम् एष ते योनिरग्रयै त्वा
वैश्वानरायै॥ (१४)

मूर्धानं पश्चत्रि॑शत्॥१॥ [१३]

मधुंश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिंश्च नभंश्च नभस्यश्चेषश्चोर्जश्च
सहंश्च सहस्यश्च तपंश्च तपस्यश्चोपयामगृहीतोऽसि सुऽसर्पा-
ऽस्यऽहस्यत्यायं त्वा॥ (१५)

मधुंश्च विश्वाशतः॥ १॥ [१४]

इन्द्रांश्ची आ गतः सुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम्। अस्य पातं
धियेषिता॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांश्चिभ्यां त्वेष ते योनिरिन्द्रांश्चि-
भ्यां त्वा॥ (१६)

इन्द्रांश्ची विश्वाशतिः॥ २॥ [१५]

ओमासश्चर्घणीधृतो विश्वे देवास आ गता। दाश्वाऽसौ
दाशुषः सुतम्॥ उपयामगृहीतोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते
योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (१७)

इन्द्रांश्ची ओमासो विश्वाशतिर्विश्वाशतिः॥ ३॥ [१६]

मरुत्वन्तं वृषभं वावृथानमकंवारिं दिव्यऽ शासमिन्द्रम्।
विश्वासाहमवसे नूतनायोग्रः संहोदामिह तः हुवेम॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वं एष ते योनिरिन्द्राय
त्वा मरुत्वंते॥ (१८)

मरुत्वन्तः पद्मिश्वाशतिः॥ ४॥ [१७]

इन्द्रं मरुत्वं इह पाहि सोमं यथा शायति अपिवः सुतस्यं।
तव प्रणीती तवं शूर शर्मन्ना विवासन्ति कवयः सुयज्ञाः॥

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
मुरुत्वंते॥ (१९)

इन्द्रैकान्त्रिःशत्॥ [१८]

मुरुत्वाऽ इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय। आ
सिंश्वस्व जठरे मध्वं ऊर्मि त्वं राजाऽसि प्रदिवः सुतानाम्॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
मुरुत्वंते॥ (२०)

इन्द्रं मरुत्वो मुरुत्वानेकान्त्र त्रिःशदेकान्त्र त्रिःशत्॥ [१९]

महाऽ इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमाऽ इव।
स्तोमैर्वथसस्य वावृथे॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते
योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२१)

महानेकान्त्रिःशतिः॥ [२०]

महाऽ इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबरहा अमिनः
सहौभिः। अस्मद्वियंगवावृथे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूतः॥
उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२२)

महान्त्रवत्पद्मिःशतिः॥ [२१]

कदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं सशसि दाशुषें। उपोपेन्नु
मध्वन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते॥ उपयामगृहीतो-
ऽस्यादित्येभ्यस्त्वा॥ कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पासि जन्मनी।

तुरीयादित्य सवंनं त इन्द्रियमा तस्थावुमृतं दिवि॥ यज्ञो
देवानां प्रत्येति सुम्रमादित्यासो भवता मृडयन्तः। आ वेऽर्वाची
सुमृतिर्वृत्यादःहोश्चिद्या वरिवोवित्तरासत्॥ विवस्व आदित्यैष
ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य तृप्यास्म ते वयं तर्पयितारो
या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामि॥ (२३)

वः सुसविश्चतिश्च॥१॥ [२२]

वाममृद्य सवितर्वममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्य श्च सावीः।
वामस्य हि क्षयस्य देव भूरेरुया पिया वामभाजः स्याम॥
उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२४)

वामं चतुर्विश्चतिः॥१॥ [२३]

अदब्धेभिः सवितः पायुभिष्ठ शिवेभिरुद्य परिं पाहि नो
गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षा माकिर्नो अघश्च स
ईशता॥ उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२५)

अदब्धेभिष्ठयोविश्चतिः॥१॥ [२४]

हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्ये। स चेत्ता देवता पदम्॥
उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२६)

हिरण्यपाणिं चतुर्दशा॥१॥ [२५]

सुशर्माऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नम एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा
देवेभ्यः॥ (२७)

सुशर्मा द्वादशा॥१॥ [२६]

बृहस्पतिसुतस्य त इन्दो इन्द्रियावतः पलीवन्तं ग्रहं
गृह्णाम्यग्रा(३)इ पलीवा(३)ः सुजूदेवेन् त्वष्टा सोमं पिबु
स्वाहा॥ (२८)

बृहस्पतिसुतस्य पञ्चदशा॥१॥ [२७]

हरिरसि हारियोजनो हर्योः स्थाता वज्रस्य भूर्ता पृश्वर्जः प्रेता
तस्य ते देव सोमेष्टयंजुषः स्तुतस्तोमस्य शुस्तोकथस्य हरिवन्तं
ग्रहं गृह्णामि हुरीः स्थु हर्योर्धुनाः सुहसोमा इन्द्रायु स्वाहा॥ (२९)

हरिः पद्मिःशतिः॥१॥ [२८]

अग्नु आयूर्षिपि पवसु आ सुवोर्जमिष्ठं च नः। अरे बाधस्व
दुच्छुनाम्॥ उपयामगृहीतोऽस्युग्रये त्वा तेजस्वत एष ते योनिरुग्रये
त्वा तेजस्वते॥ (३०)

अग्नु आयूर्षिपि त्रयोर्वि ४शतिः॥१॥ [२९]

उत्तिष्ठन्नोजसा सुह पीत्वा शिप्रे अवेपयः। सोममिन्द्र चमू
सुतम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रायु त्वौजस्वत एष ते योनिरिन्द्रायु
त्वौजस्वते॥ (३१)

उत्तिष्ठन्नेकवि ४शतिः॥१॥ [३०]

तुरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कदसि सूर्या। विश्वमा भासि

रोचनम्॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते योनि:
सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥ (३२)

तुरणिर्विश्वातिः॥१॥ [३१]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम् विश्वाभिरुतिभिः। भवा नः
सुप्रथस्तमः॥ (३३)

आ प्यायस्व नवं॥१॥ [३२]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मत्यासः।
अस्माभिरु नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपुरीषु पश्यान्॥ (३४)

ईयुरेकान्नविश्वातिः॥१॥ [३३]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वर्तीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्तां त्वा सादयामि
बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा
सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मतीः पद्मिश्वातिः॥१॥ [३४]

प्रयासाय स्वाहाऽप्यासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा
शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा

सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

प्रयासाय चतुर्विंशतिः॥१॥ [३५]

चित्तं सन्तानेन भवं यक्षा रुद्रं तनिमा पशुपतिः
स्थूलहृदयेनाग्निः हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्नाभ्यां
महादेवमन्तःपर्श्वेनौषिष्ठहनः शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ (३७)

चित्तमुदादश॥१॥ [३६]

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं। अर्वाचीनः सु ते
मनो ग्रावा कृणोतु वृग्नुना॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं
एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने॥ (३८)

आ तिष्ठ पद्मिंशतिः॥१॥ [३७]

इन्द्रमिद्धरी वहुतोऽप्रतिधृष्टशवसुमृषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं
च मानुषाणाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते
योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने॥ (३९)

इन्द्रमित् त्रयोविंशतिः॥१॥ [३८]

असावि सोमं इन्द्रं ते शविष्ठ धृष्णवा गंहि। आ त्वा
पृणक्षिनिन्द्रियः रजः सूर्यं न रश्मिभिः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने॥ (४०)

असावि सुसाविंशतिः॥१॥ [३९]

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आऽधित। स्योनाऽस्मै

सुषदा॑ भव् यच्छा॑स्मै शार्म सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
षोडृशिनं ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्राय त्वा॒ षोडृशिनैः॥ (४१)

सर्वस्य पङ्किंशतिः॥१॥ [४०]

महा॑ इन्द्रो॒ वज्रबाहुः॒ षोडृशी॑ शार्म॑ यच्छतु। स्वस्ति॑ नौ॒ मघवा॑
करोतु॒ हन्तु॒ पाप्मानु॒ योऽस्मान् द्वेष्टि॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा॒
षोडृशिनं ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्राय त्वा॒ षोडृशिनैः॥ (४२)

सर्वस्य महान्यङ्किंशतिः पङ्किंशतिः॥१॥ [४१]

सुजोषा॑ इन्द्र॑ सगणो॒ मरुद्धि॑ः सोम॑ पिब॑ वृत्रहञ्चूर॑ विद्वान्।
जुहि॑ शत्रु॒ रप्य॑ मृधौ॑ नुद्स्वाऽथाभेयं॑ कृणुहि॑ विश्वतो॑ नः॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा॒ षोडृशिनं ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्राय त्वा॒
षोडृशिनैः॥ (४३)

सुजोषा॑स्ति॑शत॥१॥ [४२]

उदु॑ त्यं॑ जातवेदसं॑ देवं॑ वंहन्ति॑ केतवः। दुशे॑ विश्वाय॑ सूर्यम्॥
चित्रं॑ देवानामुदंगादनीकं॑ चक्षुर्मित्रस्य॑ वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा॑ द्यावा॑-
पृथिवी॑ अन्तरिक्षं॑ सूर्य॑ आत्मा॑ जग्नातस्तस्थुषंश्च॥ अग्ने॑ नय॑ सुपथा॑-
राये॑ अस्मान् विश्वानि॑ देव॑ वयुनानि॑ विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनो॑
भूयिष्ठां॑ ते॑ नमं॑ उक्तिं॑ विधेम॥ दिवं॑ गच्छ॑ सुवः॑ पत॑ रूपेण॑ (४४)

वो॑ रूपमृभ्यैमि॑ वयसा॑ वयः। तुथो॑ वो॑ विश्ववेदा॑ वि॑ भंजतु॑

वर्गिष्ठे अधि नाके॥ एतत् ते अग्ने राघ ऐति सोमंच्युतं तन्मित्रस्य
पथा नयूर्तस्य पथा प्रेत चन्द्रदक्षिणा यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तीब्रह्मणमद्य राध्यासुमृषिमारप्येयं पितृमन्तं पैतृमृत्यः
सुधातुंदक्षिणं वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षं यतस्व सदस्यैरस्मद्ब्रात्रा
देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्रदातारमा विशुतानवहायास्मान् देवयानेन
पथेत् सुकृतां लोके सीदत् तत्रः सङ्स्कृतम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरषादश च॥२॥ [४३]

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः।
त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सङ्खरणो यजमानाय द्रविणं दधातु॥ समिन्द्र
णो मनसा नेषि गोभि: सः सूरिभिर्मधवन्धसः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा
देवकृतं यदस्ति सं देवानाः सुमृत्या यज्ञियानाम्॥ सं वर्चसा
पयसा सं तु नूभिरगत्महि मनसा सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र
वरिवः कृणो- (४६)

त्वनुं माष्ट तु नुवो यद्विलिष्टम्॥ यदद्य त्वा प्रयति यज्ञे
अस्मिन्नग्ने होतारमवृणीमहीह। ऋधंगयाइधंगुताशमिष्ठाः प्रजानन्
यज्ञमुपयाहि विद्वान्॥ स्वगा वो देवाः सदनमकर्म य आजगम
सवनेदं जुषाणाः। जक्षिवाऽसः पपिवाऽसंश्व विश्वेऽस्मे धत्त
वसवो वसूनि॥ यानाऽवहं उशुतो देव देवान्तान् (४७)

प्रेरय स्वे अग्ने सुधस्थैः। वहमाना भरमाणा हुवीःषि वसुं

घर्म दिवमा तिष्ठतानुं॥ यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां योनिं
गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो यज्ञपते सुहसूक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवा
गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित मनसस्पत इमं नो देव देवेषु
यज्ञः स्वाहा वाचि स्वाहा वार्ते धाः॥ (४८)

कृणोतु तानुष्टाचत्वारि॒श्चा॥ ३॥ [४४]

उरु॑ हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वैतवा उ। अपदे
पादा प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधैश्चित्॥ शतं तै राजन्
भिषजः सुहस्रमुर्वी गम्भीरा सुमुतिष्ठे अस्तु। बाधस्व द्वेषो निरक्षति
पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुग्धस्मत्॥ अभिष्ठितो वरुणस्य पाशो
ज्ञेरनीकमुप आ विवेश। अपां नपात् प्रतिरक्षन्नसुर्य दमेदमे (४९)

समिधं यक्ष्यग्ने॥ प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येऽसमुद्रे ते
हृदयमप्स्वन्तः। सं त्वा विशुन्त्वोषधीरुताऽपो यज्ञस्य त्वा
यज्ञपते हृविर्भिः॥ सूक्तवाके नमोवाके विधेमावभृथ निचङ्कुण
निचेरुरसि निचङ्कुणाव देवैर्देवकृतमेनोऽयाऽव मत्यैर्मर्त्यकृतमुरोरा
नो देव रिषस्पाहि सुमित्रा नु आपु ओषधयः (५०)

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो
देवीराप एष वो गर्भस्तं वः सुप्रीतुः सुभृतमकर्म देवेषु नः सुकृतो
ब्रूतात् प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो वरुणस्य पाश् एधो-

अस्येधिषीमहि सुमिदसि तेजोऽसि तेजो मयि धेह्यपो अन्वचारिषः ९
रसेन समसृक्ष्महि। पयोस्वा ९ अग्न आऽग्नं तं मा स ९ सृज्
वर्चसा॥ (५१)

दर्मेदम् ओषधय आ षट् च ॥३॥ [४५]

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्य मर्त्यो जोहवीमि।
जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्याम्॥ यस्मै
त्व ९ सुकृतै जातवेद् उलोकमग्ने कृणवः स्योनम्। अश्विनः स
पुत्रिण वीरवन्तं गोमन्त ९ रुयिं नशते स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्र शवसो-
ऽवृत्रन् कामकातयः। न त्वामिन्द्राति रिच्यते॥ उक्थउक्थे सोम्
इन्द्र ममाद नीथेनाथे मघवान् ९ (५२)

सुतासः। यदी ९ सबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा अवस्ते
हवन्ते॥ अग्ने रसेन तेजसा जातवेदो वि रोचसे। रक्षोहा-
ऽमीवचातनः॥ अपो अन्वचारिषः ९ रसेन समसृक्ष्महि। पयोस्वा ९
अग्न आऽग्नं तं मा स ९ सृज् वर्चसा॥ वसुर्वसुपतिरहिकमस्यग्ने
विभावसुः। स्याम ते सुमतावपि॥ त्वामग्ने वसुपतिं वसूनामभि प्र
मन्दे (५३)

अध्वरेषु राजन्। त्वय वाज वाजयन्तो जयेमाभि ष्याम
पृथमुतीर्मर्त्यनाम्। त्वामग्ने वाजसातम् विप्रा वर्धन्ति सुष्टुतम्।
स नौ रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नौ अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः

पुर एतु प्रभिन्दन्ना। अयं शत्रूञ्जयतु जरहृषाणोऽयं वाजं जयतु
वाजसातौ॥ अग्निनाऽग्निः समिध्यते कुविर्गृहपतिर्युवा॥ हृव्यवाइ
जुहूस्यः॥ त्वं ह्येऽग्निनाविप्रो विप्रेण सन्ध्मता। सखा
सख्यां समिध्यसे॥ उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषा॥ (५४)

मध्यवानं मन्दे ह्येऽग्ने चतुर्दश च॥३॥ [४६]

वाचः प्राणाय त्वा। उपयाम गृहीतोस्यपानाय त्वा। आ वायो वायवे सजोपायां त्वा। अयमृतायुधां
त्वा। या वामश्चिभ्यां मार्घायां त्वा। प्रातर्युजामृश्चिभ्यां त्वा। अयं वेनः शण्डाय त्वैष ते योनिर्वारतां पाहि। तं
मर्काय त्वैष ते योनिः प्रजाः पाहि। ये दैवाञ्छशदाग्रयणोऽसि विश्वैर्यस्त्वा देवेभ्यः। उपयाम गृहीतोसीन्द्राय
त्वोक्थायुधैः। मूर्धनंमृग्यै त्वा वैशानाराय। मधुश्च सुः सर्पासि। इन्द्रांश्च इन्द्राग्निभ्यां त्वा। ओमासो
विश्वैर्यस्त्वा देवेभ्यः। मुरुत्वन्तं त्रीणीन्द्राय त्वा मुरुत्वते। मुहान द्वे महेन्द्राय त्वा। कुदाचनादित्येभ्यस्त्वा।
कुदाचनस्त्रीर्विवस्व अदित्य। इन्द्रः शुचिरपः। वामं त्रीन्देवाय त्वा सवित्रे। सुशर्मा विश्वैर्यस्त्वा देवेभ्यः।
बृहस्पतिस्त्वष्टा सोमं पिब स्वाहा। हरिरसि सुह सोमा इन्द्राय स्वाहा। अग्ने आयूरग्न्युग्रवै त्वा तेजस्वते।
उत्तिष्ठन्निन्द्राय त्वोजस्वते। तुरणिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते। आ तिष्ठाद्यः पषिन्द्राय त्वा पोडुशिनैः। उदु त्यं
चित्रम्। अग्नेनय दिवं गच्छ। उरुमायुष्टे यदेवा मुमुक्षु। अग्नाविष्णु मुमुक्षम्। परा वै पङ्क्षाः। देवा वै
ये देवाः पङ्क्षाः। परा वै सवाचम्। देवासुराः कार्यम्। भूमिव्यतृष्णन्। प्रजापतिव्यक्षयन्। भूमिरादित्या वै।
अग्ने होत्रमादित्यो वै। भूमिलेकः सलेकः सुलेकः। विष्णुरुदुन्तमम्। अन्नपते पुनस्त्वाऽदित्याः। उरुः सः
सृज वर्चसा। यस्त्वा सुष्टुतम्। त्वमग्नेयुक्ष्वाहि सुष्टुतिम्। त्वमग्ने विचर्षणे। यस्त्वा विरोचसे॥
आ ददे वाचस्पतय उपयामगृहीतोस्या वायो अयं वां या वां प्रातर्युजावयं तं ये दैवाञ्छशदुपयाम
गृहीतोसि मूर्धनं मधुश्चेन्द्रांश्च ओमासो मुरुत्वन्तुमिन्द्रं मरुत्वो मुरुत्वान्मुहान्मुहान्वत्कदा वाममदव्येभिर्
हिरण्यपाणि॒ सुशर्मा बृहस्पतिसुतस्य हरिरस्यग्नं उत्तिष्ठन्तरणिरा प्यायस्वेयुष्टे ये ज्योतिष्मतीं प्रयासाय
चित्तमा तिष्ठेन्द्रमसांवि सर्वस्य मुहान्मुजोपा उदु त्यं धातोरुः हि यस्त्वा पद्मत्वारिष्ठशत्॥४६॥

आ ददे ये देवा मुहानुतिष्ठन्सर्वस्य सन् दुर्मित्राश्रतः पश्चाशत्॥५०॥

आ ददे तव वि ज्योतिषा॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः
समाप्तः॥१-४॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

देवासुराः संयत्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तोऽग्नौ
वामं वसु सं न्यदधतेदमु नो भविष्यति यदि नो जेष्यन्तीति
तदग्निर्न्यकामयत् तेनापौकामत् तदेवा विजित्यावरुरुथ्समाना
अन्वायन् तदस्य सहसाऽर्दिथ्सन्त् सोऽरोरोद्यदरोदीत् तद्वदस्य
रुद्रत्वं यदश्वशीयत् तद् (१)

रजूत् हिरण्यमभवत् तस्माद्रजूत् हिरण्यमदक्षिण्यमश्रुज् ९
हि यो बुरुहिषि ददाति पुराऽस्य संवर्घ्मराद्गृहे रुदन्ति तस्माद्गुरुहिषि
न देय १ सोऽग्निरब्रवीद्गुग्यसान्यथं व इदमिति पुनराधेयं ते
केवलमित्यब्रुवन्नप्रवत् खलु स इत्यब्रवीद्यो मद्देवत्यमग्निमादधाता
इति तं पूषाऽऽधृत् तेन (२)

पूषाऽऽध्र्मोत् तस्मात् पौष्णाः पशवं उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽधृत्
तेन त्वष्टाऽऽध्र्मोत् तस्मात् त्वाष्टाः पशवं उच्यन्ते तं मनुराऽधृत्
तेन मनुराध्र्मोत् तस्मान्मानव्यः प्रजा उच्यन्ते तं ध्रुताऽऽधृत् तेन
ध्रुताऽऽध्र्मोथसंवर्घ्मरो वै ध्रुता तस्माथसंवर्घ्मरं प्रजाः पशवोऽनु प्र
जायन्ते य एवं पुनराधेयस्यद्धि वेद- (३)

ध्र्मोत्येव योऽस्यैवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति भागुधेयं वा
अग्निराहित इच्छमानः प्रजां पशून् यजमानस्योपं दोद्रावोद्वास्य

पुनरा दंधीत भागधेयैनैवैन् समर्धयत्यथो शान्तिरेवास्यैषा
 पुनर्वस्वोरा दंधीतैतद्वै पुनराधेयस्य नक्षत्रं यत्पुनर्वसु स्वायामेवैन
 देवतायामाधाय ब्रह्मवर्चसी भवति दर्भेरा दंधात्ययोतयामत्वाय
 दर्भेरा दंधात्यज्ञ एवैनुमोषधीभ्योऽवरुद्ध्याऽऽधत्ते पञ्चकपालः
 पुरोडाशो भवति पञ्च वा कृतव ऋतुभ्य एवैनमवरुद्ध्याऽऽ-
 धत्ते॥ (४)

अशीयत् तत् तेन वेदं दर्भः पञ्चविंशतिश्च॥४॥ [१]

परा वा एष यज्ञं पशून् वंपति योऽग्निमुद्वासयते पञ्चकपालः
 पुरोडाशो भवति पाङ्को यज्ञः पाङ्कः पशवो यज्ञमेव पशूनवं रुन्धे
 वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा
 क्रैत्यवः पुराऽन्नमक्षन् पुङ्ग्यो याज्यानुवाक्याभवन्ति पाङ्को यज्ञः
 पाङ्कः पुरुषो देवानेव वीरं निरवदायाग्निं पुनरा (५)

धत्ते शताक्षरा भवन्ति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रति तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नर्धते ज्यायो भागधेयं
 निकामयमानो यदाग्नेयः सर्वं भवति सैवास्यर्थिः सं वा
 एतस्य गृहे वाक् सृज्यते योऽग्निमुद्वासयते स वाचः संसृष्टां
 यजमान ईश्वरोऽनु पराभवितोर्विभक्तयो भवन्ति वाचो विधृत्यै
 यजमानस्यापराभावाय (६)

विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपांशु यजति यथा वामं वसुं
 विविदानो गृहति तद्वगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं निराहु यथा

वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिग्मिषति तादगेव तद्विभक्तिमुक्ता
प्रयोजेन वषट्करोत्यायतनादेव नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशवं
एते आहृती यदुभितः पुरोडाशमेते आहृती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति कृतयज्ञः
सम्बृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न यज्ञः कर्तव्यमित्यथो
खलु सम्भृत्यां एव सम्भाराः कर्तव्यं यजुर्यजस्य समृद्धै
पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुथस्यूतं वासः पुनरुथस्मृष्टोऽनुद्वान्
पुनराधेयस्य समृद्धै सुस ते अग्ने सुमिधः सुस जिह्वा इत्यग्निहोत्रं
जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं तते (८)

एवैनमवे रुच्ये वीरुहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
तस्य वरुण एवर्णयादग्निवारुणमेकादशकपालुमनु निर्वपेद्यं
चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधेयैन प्रीणाति नाऽर्तिमाच्छ्रुति
यजमानः॥ (९)

आऽपराभावाय पुरोडाशमेते आहृती ततः षट्क्रृशच्च॥५॥————[२]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थेते देव्यदिते-
ऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्यायाऽदधेः॥ आऽयं गौः पृश्निरक्रमीदसन्नमातरं
पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः॥ त्रिशङ्खाम् वि राजति वाक्पतञ्जाय
शिश्रिये। प्रत्यस्य वहु द्युभिः॥ अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना।
व्यर्ख्यन्महिषः सुवः॥ यत् त्वा (१०)

कुद्धः परोवपं मन्युना यदवत्या। सुकल्पमग्ने तत्
 तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि॥ यत् ते मन्युपरोपस्य पृथिवीमनु
 दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्वेवा वसंवश्च समाभरन्॥
 मनो ज्योर्तिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दंधातु।
 बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ सप्त ते
 अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्त (११)

ऋषयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्त
 योनीरा पृणस्वा घृतेन॥ पुनरुर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषाऽऽयुषाः।
 पुनर्नः पाहि विश्वतः॥ सह रथ्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया।
 विश्वफिन्नया विश्वतस्परिः॥ लेकः सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या
 आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं
 जुषाणा वियन्तु विवस्वाऽ अदितिर्देवं जूतिस्ते न आदित्या आज्यं
 जुषाणा वियन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतस्ते नुखयोदश च॥३॥ [३]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणेत्याहाऽशिषुवैनुमा धत्ते सुर्पा वै
 जीर्यन्तोऽमन्यन्त स एतं कसुर्णरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत्
 ततो वै ते जीर्णास्तनूरपांग्रत सर्पराजियां ऋग्भिर्गर्हपत्यमा
 दंधाति पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पूतमेव पृथिवीमन्नाद्यं
 नोपानमुथसैतं (१३)

मत्रंमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपानमद्यथसर्पराजिया
 क्रद्ग्भिर्गार्हहृपत्यमादधौत्यन्नाद्यस्यावरुच्या अथो अस्यामेवैन
 प्रतिष्ठितमा धर्ते यत्वा कुद्धः परोवपेत्याहापहृत एवास्मै तत्
 पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैन यत्ते मन्युपरोस्तस्येत्याह
 देवताभिरे - (१४)

वैन सं भरति वि वा एतस्य यज्ञशिष्ठंद्यते योऽग्निमुद्वासयते
 बृहस्पतिवत्यर्चोप तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञ
 सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञ समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा
 इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञ देवेभ्योऽनु दिशति सुप्त ते
 अग्ने सुमिधः सुप्त जिह्वा - (१५)

इत्याह सप्तसंप्त वै संसधाऽग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवाव-
 रुन्धे पुनरुर्जा सह रुयेत्यभितः पुरोडाशमाहृती जुहोति
 यजमानमेवोर्जा च रुया चोभयतः परि गृह्णात्यादित्या वा
 अस्मालोकादमुं लोकमायन्तेऽग्निमिलोके व्यतृष्यन्त इमं लोकं
 पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान् होमानजुहवुस्त आर्धुवन् ते सुवर्गं
 लोकमायन् यः पराचीन पुनराधेयादग्निमादधीत् स एतान्
 होमाङ्गुहयाद्यामेवाऽदित्या क्रद्धिमार्घुवन् तामेवर्त्तति॥ (१६)

एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंशतिश्च॥ ४॥ [४]

उपप्रयन्तो अख्वरं मत्रं वोचेमाग्रयै। अरे अस्मे च

शृणुते॥ अस्य प्रत्नामनु द्युतं शुक्रं दुदुहे अहंयः। पर्यः
सहस्रसामृषिम्॥ अग्निर्मूर्धा दिवः कुकुत् पतिः पृथिव्या अयम्।
अपां रेतांसि जिन्वति॥ अयमिह प्रथमो धायि धातुभिरुहोता
यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः। यमप्रवानो भृगंवो विरुचुर्वनेषु चित्रं
विभुवं विशेषिशो॥ उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या (१७)

उभा राधेसः सह मादयध्यै॥ उभा दाताराविषां रयीणामुभा
वाजस्य सातये हुवे वाम्॥ अयं ते योनिरकृत्वियो यतो जातो
अरोचथाः। तं जानन्नग्ने आ रोहाथां नो वर्धया रयिम्॥ अग्ने
आयूषिपवसु आ सुवोर्जमिष्ठं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥
अग्ने पवस्वं स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्॥ दधत्पोषं रयिं (१८)

मयिं॥ अग्ने पावक रोचिषां मन्द्रयां देव जिह्वयां॥ आ देवान्
वक्षि यक्षि च॥ स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवां इहाऽवंह। उपं
यज्ञं हविश्च नः॥ अग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः।
शुचीं रोचत् आहुतः॥ उदग्ने शुचयस्तवे शुक्रा भ्राजन्त ईरते। तव
ज्योतीङ्घर्चयः॥ आयुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मे (१९)

देहि वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहि तनुपा अग्नेऽसि तनुवं
मे पाह्यग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म आ पृण चित्रावसो स्वस्ति ते
पारमशीयेन्धानास्त्वा शतं हिमा द्युमन्तः समिधीमहि वयस्वन्तो
वयस्कृतं यशस्वन्तो यशस्कृतं सुवीरासो अदाभ्यम्। अग्ने

सपलुदभ्नं वर्षिष्ठे अधि नाकै॥ सं त्वमग्ने सूर्यस्य वर्चसाऽगथा:
समृष्टीणां स्तुतेन सं प्रियेण धाम्ना॥ त्वमग्ने सूर्यवर्चा असि सं
मामायुषा वर्चसा प्रजया सृज॥ (२०)

आहुवर्ये रथ्य मे वर्चसा सुसदेश च॥४॥ [५]

सं पश्यामि प्रजा अहमिङ्गप्रजसो मानवीः। सर्वा भवन्तु नो
गृहे॥ अभ्नः स्थाभ्नौ वो भक्षीयु महः स्थु महौ वो भक्षीयु सहः स्थु
सहौ वो भक्षीयोर्जः स्थोर्ज वो भक्षीय रेवती रमध्वमस्मिल्लोके-
ऽस्मिन् गोष्ठेऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनाविहैव स्तेतो माऽपं गात
बुद्धीर्मे भूयास्त (२१)

सँहितासि विश्वरूपीरा मोर्जा विशाऽगौपत्येनाऽऽ-
रायस्पोषेण सहस्रपोषं वः पुष्यासुं मयि वो रायः श्रयन्ताम्॥
उपं त्वाऽग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम्। नमो भरन्तु एमसि।
राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम्। वर्धमानुङ् स्वे दमै॥
स नः पितेवं सूनवेऽग्ने सूपायनो भंव। सचंस्वा नः स्वस्तये॥
अग्ने (२२)

त्वं नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भंव वरुथ्यः॥ तं त्वा
शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्नाय नूनमीमहे संखिभ्यः॥ वसुरुग्निर्वसुश्रवाः।
अच्छां नक्षि द्युमत्तमो रथ्य दाः॥ ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यत
रायस्पोषेण वः पश्यामि रायस्पोषेण मा पश्यतेऽः स्थ मधुकृतः॥

स्योना माऽऽविशुतेरा मदः। सुहुस्तपोषं वः पुष्यासुं (२३)

मयि वो रायः श्रयन्ताम्॥ तथस्वितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥ सोमानुङ्गं स्वरंणं कृणुहि
ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तु य औशिजम्॥ कुदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं
सश्वसि दाशुषेण। उपोपेन्नु मंघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते॥
परि त्वाऽग्ने पुरं वयं विप्रः सहस्य धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारं
भङ्गुरावतः॥ अग्ने गृहपते सुगृहपतिरुहं त्वयां गृहपतिना भूयासः
सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना भूयाः शतः हिमास्तामाशिषमा शांसे
तन्तवे ज्योतिर्ष्मतीं तामाशिषमा शांसेऽमुष्मै ज्योतिर्ष्मतीम्॥ (२४)

भूयास्त स्वस्तयेऽग्ने पुष्यासं धृषद्वर्णमेकात्रिःशब्दः॥४॥———————[६]

अयज्ञो वा एष योऽसामोपप्रयन्तो अध्वरमित्याहुं
स्तोममेवास्मै युनुक्त्युपेत्याह प्रजा वै पशव उपेमं लोकं
प्रजामेव पशूनिमं लोकमुपैत्यस्य प्रलामनुद्युतमित्याह सुवर्गो
वै लोकः प्रलः सुवर्गमेव लोकः समारोहत्यग्निर्मूर्धा दिवः
कुकुदित्याह मूर्धान्- (२५)

मेवैनश्च समानानां करोत्यथो देवलोकादेव मनुष्यलोके
प्रतितिष्ठत्यमिह प्रथमो धायि धातृभिरित्याह मुख्यमेवैन
करोत्युभा वामिन्द्राग्नी आहुवद्या इत्याहौजो बलमेवाव रुन्धेऽयं
ते योनिरकृत्विय इत्याह पशवो वै रुयिः पशूनेवाव रुन्धे षड्ग्रुरूपं

तिष्ठते षड्बा (२६)

ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति पञ्चिरुत्तराभिरुपं तिष्ठते द्वादशं सं पद्यन्ते द्वादशं मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुर एव प्रति तिष्ठति यथा वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यत्येवमुग्निराहितो जीर्यति संवथ्सुरस्य परस्तादाग्निपावमानीभिरुपं तिष्ठते पुनर्नवमेवैनंमजरं करोत्यथो पुनात्येवोपं तिष्ठते योगं एवास्यैष उपं तिष्ठते (२७)

दमं एवास्यैष उपं तिष्ठते याङ्गेवास्यैषोपं तिष्ठते यथा पापीयाञ्छ्रेयंस आहृत्यं नमस्यति ताहृगेव तदोयुर्दा अंग्रेऽस्यायुर्मेदेहीत्याहाऽयुर्दा ह्यैष वर्चोदा अंग्रेऽसि वर्चो मे देहीत्याह वर्चोदा ह्यैष तनूपा अंग्रेऽसि तनुवं मे पाहीत्याह (२८)

तनूपा ह्यैषोऽग्ने यन्मे तनुवां ऊनं तन्म आ पृणेत्याह यन्मे प्रजायै पशूनामूनं तन्म आ पूरयेति वावैतदाहृ चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीयेत्याहृ रात्रिवै चित्रावसुरव्युष्ट्यै वा एतस्यै पुरा ब्राह्मणा अभैषुव्युष्टिमेवावं रुन्ध इन्धानास्त्वा शतः (२९)

हिमा इत्याह शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्वेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतयो ह स्म वै देवा असुराणाः शततरुहाः स्तृहन्ति यदेतयो सुमिधंमादधाति वज्रमेवैतच्छत्त्रीयं यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्या अछम्बङ्कारः सं त्वमग्ने सूर्यस्य

वर्चसा गथा इत्याहैतत्त्वमसीदमुहं भूयासुमिति वावैतदाहु त्वमग्ने
सूर्यवर्चा असीत्याहुऽशिष्ठेमैवैतामा शास्ते॥ (३०)

मूर्धन् वै तिष्ठत आह शतमुह॒ पोडंश च॥६॥ [७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याहु यावन्त एव ग्राम्याः
पशवस्तानेवाव रुच्येऽम्भः स्थाम्भौ वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्यैता
महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याहु महो ह्यैताः सहः स्थ सहो वो
भक्षीयेत्याहु सहो ह्यैता ऊर्जस्थोर्ज वो भक्षीये- (३१)

त्याहोर्जो ह्यैता रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः
पशुनेवाऽत्मन् रमयत इहैव स्तेतो माऽपं गातेत्याह ध्रुवा एवैना
अनपगाः कुरुत इष्टकुचिद्वा अन्योऽग्निः पशुचिदन्यः सऽहितासि
विश्वरूपीरिति वथसमभि मृशत्युपैवैनं धत्ते पशुचितमेनं कुरुते
प्र (३२)

वा एषोऽस्मालोकाच्यवते य आहवनीयमुपतिष्ठते
गारहंपत्यमुपं तिष्ठतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यथो गारहंपत्यायैव
नि हुते गायत्रीभिरुपं तिष्ठते तेजो वै गायत्री तेजं एवाऽत्मन्
धत्तेऽथो यदेतं तृचमन्वाहु सन्तत्यै गारहंपत्यं वा अनु द्विपादो वीराः
प्रजायन्ते य एवं विद्वान् द्विपदाभिर्गारहंपत्यमुपतिष्ठत - (३३)

आऽस्य वीरो जायत ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यतेत्याहु-
ऽशिष्ठेमैवैतामा शास्ते तथसवितुर्वरेण्यमित्याहु प्रसूत्यै सोमानुः

स्वरंणुमित्यांह सोमपीथमेवाव रुन्धे कृणुहि ब्रह्मणस्पतु इत्यांह
ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे कदा चन स्तुरीरुसीत्यांहु न स्तुरीः रात्रिं
वसति (३४)

य एवं विद्वानग्निमुपुतिष्ठते परि त्वाऽग्ने पुरं वुयमित्यांह
परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दायाग्ने गृहपत इत्यांह
यथायुजुरेवैतच्छुतः हिमा इत्यांह शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति
वावैतदांह पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषुमा
शांसे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्
तैजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषुमा शांसेऽमुष्मै
ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो जातः स्यात् तेजे एवास्मिन्
ब्रह्मवर्चसं दधाति॥ (३५)

ऊर्जं वो भक्षीयेति प्र गारहपत्यमुपुतिष्ठते वसति ज्योतिष्मतीमेकान्नत्रिःशच्च॥५॥——[८]

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किं च यजमानस्य स्वं तस्यैव तद्रेतः
सिञ्चति प्रजनने प्रजननः हि वा अग्निरथौषधीरन्तंगता दहति
तास्ततो भूयसीः प्रजायन्ते यथसायं जुहोति रेतं एव तथिंश्चति
प्रैव प्रातस्तनैन जनयति तद्रेतः सिञ्चनं न त्वष्टाऽविंकृतं प्रजायते
यावच्छो वै रेतसः सिञ्चस्य (३६)

त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत्प्रजायत एष वै
दैव्यस्त्वष्टा यो यजते बुद्धीभिरुपं तिष्ठते रेतस एव सिञ्चस्य बहुशो

रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयाँन् भवति य एवं विद्वानुग्रिमुपतिष्ठते ऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां तेऽसुरा यदेवानां वित्तं वेद्युमासीतेन सुह (३७)

रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तेऽपश्यन्नाग्रेयी रात्रिराग्रेयाः पश्वर्व इममेवाग्रिः स्तवाम् स नः स्तुतः पशून् पुनर्दास्यतीति तेऽग्रिमस्तुवन्ध्स एँभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहरभि पशून्निरार्जत् ते देवाः पशून् वित्वा कामाऽ अकुर्वत् य एवं विद्वानुग्रिमुपतिष्ठते पशुमान् भवत्या- (३८)

दित्यो वा अस्माल्लोकादमुं लोकमैथ्सोऽमुं लोकं गत्वा पुनरिमं लोकमन्यध्यायन्ध्स इमं लोकमागत्य मृत्योरविभेन्मृत्युसंयुत इव ह्यं लोकः सोऽमन्यतेममेवाग्रिः स्तवानि स मा स्तुतः सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सोऽग्रिमस्तौन्ध्स एन ई स्तुतः सुवर्गं लोकमंगमयद्य - (३९)

एवं विद्वानुग्रिमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोकमैति सर्वमायुरेत्यभि वा एषोऽग्नी आ रोहति य एनावुपतिष्ठते यथा खलु वै श्रेयानुभ्यारूढः कामयते तथा करोति नक्तमुप तिष्ठते न प्रातः सः हि नक्तं ब्रतानि सूज्यन्ते सुह श्रेयांश्च पार्षीयाङ्गश्चासाते ज्योतिर्वा अग्रिस्तमो रात्रिर्यन्- (४०)

नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमस्तरत्युपस्थेयोऽग्नी(३)र्नोप-

स्थेया(३) इत्याहुर्मनुष्यायेन्नै योऽहंरहराहृत्याथैनं याचति स इन्नै
तमुपार्च्छुत्यथ को देवानहंरहर्याचिष्यतीति तस्मान्नोपस्थेयोऽथो
खल्वाहुराशिषे वै कं यजमानो यजत् इत्येषा खलु वा (४१)

आहिंताग्नेग्राशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजा-
पतिः पशूनसृजत ते सृष्टा अंहोरात्रे प्राविशन् ताञ्छन्दो-
भिरन्विन्दद्यच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न तत्र
जाम्यस्तीत्याहुर्योऽहंरहरुपतिष्ठत् इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्गुपतिष्ठते
प्रत्येनमोषति यः पराङ्मुखविष्वद्भुप्रजयां पशुभिरेति कवातिर्यद्विः वोप
तिष्ठेत् नैनं प्रत्योषंति न विष्वद्भुप्रजयां पशुभिरेति॥ (४२)

सिक्तस्य सह भवति यो यत्खलु वै पशुभिरुदयोदश च॥७॥ [१]

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्नै। तत्त्वं
बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं नाम बिभराण्यग्ने॥ मम नाम तवं च
जातवेदो वासंसी इव विवसानौ ये चरावः। आयुषे त्वं जीवसे
वृयं यथायथं वि परि दधावहै पुनस्ते॥ नमोऽग्नेऽप्रतिविद्धायु
नमोऽनाधृष्टायु नमः सुम्राजै॥ अषाढो (४३)

अग्निर्बृहद्वया विश्वजिथ्सहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः॥ त्वत्पितारो अग्ने
देवास्त्वामाहुतयस्त्वद्विवाचनाः। सं मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते
मा धाः॥ अयमग्निः श्रेष्ठतमोऽयं भगवत्तमोऽयः संहस्रसातमः।
अस्मा अस्तु सुवीर्यम्॥ मनो ज्योतिर्जुषतमाज्यं विच्छिन्नं यज्ञः

समिमं दंधातु। या इष्टा उपसो निमुचंश्च ताः सं दंधामि हृविषां
घृतेन्॥ पयस्वतीरोषधयः (४४)

पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र सः
सृज॥ अग्ने ब्रतपते ब्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मे राध्यताम्॥
अग्निः होतारमिह तः हुवे देवान् यज्ञियानिह यान् हवामहे॥ आ
यन्तु देवाः सुमनस्यमाना वियन्तु देवा हृविषो मे अस्य॥ कस्त्वा
युनक्ति स त्वा युनक्तु यानि घर्मे कुपालान्युपचिन्वन्ति (४५)

वेधसः। पूष्णास्तान्यपि ब्रत इन्द्रवायू विमुच्यताम्॥ अभिन्नो
घर्मो जीरदानुर्यतु आत्स्तदंगुन् पुनः। इध्मो वेदिः परिधयंश्च सर्वे
यज्ञस्याऽयुरनु सं चरन्ति॥ त्रयस्त्रिः शुत्तन्तवो ये वित्तिरे य इमं
यज्ञः स्वधया ददन्ते तेषां छिन्नं प्रत्येतदंधामि स्वाहा घर्मो देवाऽ
अप्येतु॥ (४६)

अपां ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चत्वारिःशब्दः॥४॥——————[१०]

वैश्वानरो न ऊत्याऽप्र यातु परावतः। अग्निरुक्थेन वाहसा॥
ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम्। अजस्रं घर्ममीमहे॥
वैश्वानरस्य दसनाभ्यो बृहदरिणादेकः स्वपस्यया कविः। उभा
पितरो महयन्नजायताग्निर्दीर्घावापृथिवी भूरिरेतसा॥ पृष्ठो दिवि पृष्ठो
अग्निः पृथिव्यां पृष्ठो विश्वा ओषधीरा विवेश। वैश्वानरः सहसा
पृष्ठो अग्निः स नो दिवा स (४७)

रिषः पातु नक्तम्॥ जातो यदग्ने भुवना व्यख्यः पशुं न गोपा

इर्युः परिज्मा। वैश्वानरं ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदानः॥ त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान् आ रोदसी अपृणा जायमानः। त्वं देवाऽ अभिशस्तेरमुश्चो वैश्वानरं जातवेदो महित्वा॥ अस्माकं मग्ने मध्वरथ्सु धारयानामि क्षत्रमजरः सुवीर्यम्॥ वयं जयेम शतिनः सहस्रिणं वैश्वानरं (४८)

वाजंमग्ने तवोतिभिः॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम् राजा हिकं भुवनानामभिश्रीः। इतो जातो विश्वमिदं वि चंष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण॥ अवं ते हेडो वरुणं नमोभिरवं यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः। क्षयन्नस्मभ्यं मसुरं प्रचेतो राजन्नेनाऽसि शिश्रथः कृतानि॥ उदुत्तमं वरुणं पाशामस्मदवाधुमं वि मध्यमः श्रथाय। अथावयमादित्य (४९)

ब्रुते तवानां गसो अदितये स्याम॥ दधिक्राव्यणो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनेः॥ सुरभि नो मुखो करुत् प्रण आयूः षि तारिषत्॥ आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषाऽपस्ततान। सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणकु मध्वा समिमा वचाऽसि॥ अग्निर्मूर्धा भुवः। मरुतो यद्वं वो दिवः सुमायन्तो हवामहे। आ तून् (५०)

उपं गन्तन॥ या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छ्रुताधिः। अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त रुयिं नो

धत्त वृषणः सुवीरम् ॥ अदितिर्न उरुष्युत्वदिति: शर्म यच्छतु।
 अदितिः पात्वऽहसः ॥ महीमूषु मातरः सुव्रतानामृतस्य
 पलीमवसे हुवेम। तुविक्षत्रामजरन्तीमुरुचीः सुशर्माणमदिति ९
 सुप्रर्णीतिम् ॥ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसः सुशर्माणमदिति ९
 सुप्रर्णीतिम्। दैवीं नावः स्वरित्रामनांगसमस्तवन्तीमा रुहेमा
 स्वस्तयैः ॥ इमाः सु नावुमाऽरुहः शतारित्राः शतस्पद्याम्।
 अच्छिद्रां पारयिष्णुम् ॥ (५१)

दिवा संहस्रिण् वैश्वानराऽदित्य तू नौऽनेहसः सुशर्माणमेकान्नविशुतिश्च ॥५॥ [११]

देवासुराः परा भूर्भूर्मिरुपप्रयन्तः सं पश्याम्ययंजः सं पश्याम्यग्निं होत्रं मम नाम वैश्वानरं
 एकादशा ॥११॥

देवासुराः कुद्धः सं पश्यामि सं पश्यामि नक्तमुपं गन्तनैकपश्चाशत् ॥५१॥

देवासुराः पारयिष्णुम् ॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः
 समाप्तः ॥ १-५ ॥

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

सं त्वा सिश्चामि यजुंषा प्रजामायुर्धनं च। बृहस्पतिप्रसूतो
 यज्ञमान इह मा रिषत्॥ आज्यमसि सूत्यमसि सूत्यस्याध्यक्षमसि
 हुविरसि वैश्वानुरं वैश्वदेवमुत्पूतशुष्म॑ सूत्यौजाः सहोऽसि
 सहमानमसि सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतना:
 सहस्व पृतन्यतः। सहस्रवीर्यमसि तन्मा जिन्वाऽऽज्यस्याऽऽ-
 ज्यमसि सूत्यस्य सूत्यमसि सूत्यायु- (१)

रसि सूत्यशुष्ममसि सूत्येनं त्वाऽभि घारयामि तस्य ते भक्षीय
 पश्चानां त्वा वातानां यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 पश्चानां त्वर्तुनां यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 पश्चानां त्वा दिशां यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 पश्चानां त्वा पश्चजनानां यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 चरोस्त्वा पश्चबिलस्य यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 ब्रह्मणस्त्वा तेजसे यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 क्षत्रस्य त्वौजसे यन्नायं (२)

धर्त्रायं गृह्णामि
 विशे त्वा यन्नायं धर्त्रायं गृह्णामि
 सुवीर्यय त्वा गृह्णामि सुप्रजास्त्वायं त्वा गृह्णामि रायस्पोषाय त्वा
 गृह्णामि ब्रह्मवर्चसायं त्वा गृह्णामि भूरस्माकं हुविर्देवानामाशिषो

यजंमानस्य देवानां^१ त्वा देवतांभ्यो गृह्णामि कामाय त्वा
गृह्णामि॥ (३)

सूत्यायुरोजंसे युत्रायु त्रयंस्त्रिः शत्र्च॥ ३॥

[१]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽह॒ संजातेषु भूयासु
धीरश्वेत्ता वसुविदुग्रोऽस्युग्रोऽह॒ संजातेषु भूयास-
मुग्रश्वेत्ता वसुविदभिभूरस्यभिभूरह॒ संजातेषु भूयास-
मभिभूश्वेत्ता वसुविद्युनजिमि त्वा ब्रह्मणा दैव्येन हव्यायास्मै वोढुवे
जातवेदः। इन्धानास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा उयोगर्जावेम बलिहृतो
वृयं तैः॥ यन्मे अग्ने अस्य यज्ञस्य रिष्या- (४)

दद्वा स्कन्दादाज्यस्योत विष्णो। तेन हन्मि सप्तलं दुर्मरायुमैनं
दधामि निरकृत्या उपस्थैः। भूर्भुवः सुवृक्ष्युष्मो अग्ने यजंमानायैधि
निशुष्मो अभिदासतो। अग्ने देवैङ्ग्न मन्विङ्ग्न मन्द्रजिह्वामत्यस्य ते
होतर्मूर्धन्ना जिंघर्मि रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि
प्राजापत्यं मनसा मा भूतेनाऽविंश वागस्यैन्द्री सप्तलक्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽविंश
वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
वरुषा क्रृतूनां प्रीणामि ता मा प्रीताः प्रीणन्तु
शरदमृतूनां प्रीणामि सा मा प्रीता प्रीणातु

हे मन्तशिशि रावृतुनां प्रीणामि तौ मा॑ प्रीतौ प्रीणीता-
मग्नीषो मयोरहं देवयज्यया॑ चक्षुष्मान् भूयासम्-
ग्रेगुहं देवयज्यया॑ न्नादो भूयासु॑ (६)

दब्धिरस्यदब्धो भूयास-
ममुं दभेयमग्नीषो मयोरहं देवयज्यया॑ वृत्रहा भूयास-
मिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययै॒ न्द्रियाव्यन्नादो भूयासु॑-
मिन्द्रस्याहं देवयज्ययै॒ न्द्रियावी भूयासु॑
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया॑ जेमानं महिमानं गमेयमग्ने॑ स्विष्टकृतोऽहं
देवयज्यया॑ युष्मान् यज्ञेन॑ प्रतिष्ठां गमेयम्॥ (७)

रिष्या॑ अथपत्रक्षयं यन्नादो भूयासु॑ षट्ट्रिंशत्ता॑ ॥ ४ ॥ [२]

अग्निर्मा॑ दुरिष्टात् पातु सविता॑ घशं॑ साद्यो मेऽन्ति॑ दूरै-
ज्रातीयति॑ तमेतेन॑ जेषु॑ सुरूपवर्षवर्ण॑ एहीमान् भद्रान्
दुर्या॑ अभ्येहि॑ मामनुव्रता॑ न्यु॑ शीरुषाणि॑ मृद्धुमिडु॑ एह्यदिति॑
एहि॑ सरस्वत्येहि॑ रन्तिरसि॑ रमतिरसि॑ सूनर्यसि॑ जुष्टे॑ जुष्टि॑
तेऽशीयोपहृत उपहृवं (८)

तेऽशीय॑ सा मै॑ सत्याशीरस्य यज्ञस्य॑ भूयादरेडता॑ मनसा॑
तच्छ्वकेयं यज्ञो दिव॑ रोहतु यज्ञो दिव॑ गच्छतु यो देवयानः॑
पन्थास्तेन॑ यज्ञो देवा॑ अप्येत्वस्मास्विन्द्र॑ इन्द्रियं दंधात्वस्मान्नाय॑
उत यज्ञाः॑ सञ्चन्तामस्मासु॑ सन्त्वाशिषः॑ सा न॑ प्रिया॑ सुप्रतौर्तिर्मधोनी॑

जुष्टिरसि जुपस्वं नो जुष्टा नो- (९)

इसि जुष्टि ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञः समिमं देखातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह
मांदयन्ताम्॥ ब्रह्म पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे
मोपदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूर्जस्वान् पर्यस्वान् प्राणापानौ मै
पाहि समानव्यानौ मै पाह्यदानव्यानौ मै पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा
मा मै क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (१०)

उपर्वं जुष्टा नस्त्वा पद चं॥३॥ [३]

बृहिषोऽहं दैवयज्ययोऽ प्रजावान् भूयासुं नराशः संस्याहं
दैवयज्ययो पशुमान् भूयासमग्रे: स्विष्टकृतोऽहं दैवयज्ययाऽऽ-
युष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्रेरहमुज्जितिमनूज्ञेषः सोमस्या-
हमुज्जितिमनूज्ञेषमग्रेरहमुज्जितिमनूज्ञेषमग्रीषोमयोरहमुज्जितिमनूज्ञेष-
मिन्द्राग्नियोरहमुज्जितिमनूज्ञेषमिन्द्रस्याहम्- (११)

ज्जितिमनूज्ञेषं महेन्द्रस्याहमुज्जितिमनूज्ञेषमग्रे: स्विष्टकृतो-
ऽहमुज्जितिमनूज्ञेषं वाजस्य मा प्रसवेनोद्भ्रामेणोदग्रभीत्। अथा
सपल्ला॒ इन्द्रो मै निग्रामेणाधरा॑ अकः॥ उद्भ्रामं च निग्रामं च ब्रह्म
देवा अंवीवृथन्। अथा सपल्लानिन्द्राग्नी मै विषूचीनान्व्यस्यताम्॥
एमा अंगमन्त्राशिषो दोहकामा इन्द्रवन्तो (१२)

वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम्॥ रोहितेन त्वाऽग्निर्देवताँ

गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रौ देवतां गमयत्वेत्शेन त्वा सूर्यो देवतां
गमयतु वि तै मुश्चामि रशना वि रश्मीन् वि योक्रा यानि
परिचर्तनानि धृत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्रणौ ब्रूताद्वाग्धान्
देवतांसु॥ विष्णोः शंयोरहं दैवयज्ययां यज्ञेन प्रतिष्ठां गंमेयः
सोमस्याहं दैवयज्ययां (१३)

सुरेता रेतो घिषीय त्वष्टुरहं दैवयज्ययां पश्नाः रूपं
पुषेयं देवानां पर्लीरुग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं दैवयज्ययां
मिथुनेन प्रभूयासं वेदोऽसि वित्तिरसि विदेय कर्मासि कुरुणमसि
क्रियासः सनिरसि सनितासि सुनेय घृतवन्तं कुलयिनः
रायस्पोषः सहस्रिण वेदो ददातु वजिनम्॥ (१४)

इन्द्रस्याहमिन्द्रवन्तः सोमस्याहं दैवयज्यया चतुश्चत्वारिःशब्दः॥४॥ [४]

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेन यज्ञं यज्ञं प्रति देवयज्यः। सूर्याया
ऊधोऽदित्या उपस्थ उरुधारा पृथिवी यज्ञे अस्मिन्॥ प्रजा-
पतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिःस्त्वा दधामि सुह यजमानेन सदसि
सन्मै भूयाः सर्वमसि सर्व मे भूयाः पूर्णमसि पूर्ण मै भूयाः
अक्षितमसि मा मै क्षेष्ठाः प्राच्यां दिशि देवा क्रृत्विजो मार्जयन्तां
दक्षिणायां (१५)

दिशि मासाः पितरै मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः
पशवौ मार्जयन्तामुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो

मार्जयन्तामूर्धवायां दिशि युज्ञः संवथ्सरो युज्ञपतिर्मार्जयन्तां
विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायुत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु वि
क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिशस्तिहा त्रैष्टुभेन
छन्दसाऽन्तरिक्षमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः
क्रमोऽस्यरातीयुतो हुन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु वि क्रमे
निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयुतो हुन्ताऽनुष्टुभेन
छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकात्रिःशब्दः॥२॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दशस्ते मा छिथिस यत्ते तपस्तस्मै
ते माऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा
असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स
यं द्विष्मः। (१७)

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं मया
प्रजा समहः रायस्पोषेण सं मयो रायस्पोषः समिष्ठो अग्ने मे
दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासुं वसुमान् युज्ञो वसीयान् भूयासुमग्न
आयूर्षि पवसु आ सुवोर्जमिष्ठं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥
अग्ने पवस्व स्वप्तं अस्मे वर्चः सुवीर्यम्॥ (१८)

दधुत् पोषः रथिं मर्यि। अग्ने गृहपते सुगृहपुतिरहं त्वया
गृहपुतिना भूयासः सुगृहपुतिर्मया त्वं गृहपुतिना भूयाः शतः
हिमास्तामाशिषमा शास्ते तन्तवे ज्योतिष्मतीं तामाशिषमाशासे-
ऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा विमुश्चत्वग्ने व्रतपते
व्रतमंचारिषुं तदेशकं तन्मेऽराधि यज्ञो बंभूवु स आ (१९)

बंभूवु स प्र जंज्ञे स वावृधे। स देवानामधिंपतिर्बभूवु सो
अस्मा अधिंपतीन् करोतु वयः स्याम पतयो रथीणाम्॥ गोमा अ-
अग्नेऽविमा अश्वी यज्ञो नृवस्त्रखा सदुमिदप्रमृष्यः। इडावा एुषो
असुर प्रजावान् दीर्घो रथिः पृथुबुधः सुभावान्॥ (२०)

द्विष्मः सुवीर्युः स आ पञ्चत्रिःशत्ता॥ ४॥ [६]

यथा वै समृतसोमा एवं वा एते समृतयज्ञा यद्वर्शपूर्णमासौ
कस्य वाहं देवा यज्ञमा गच्छन्ति कस्य वा न बहूनां यज्ञमानानां
यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः श्वो भूते यंजत
एतद्वै देवानामायतन् यदाहवनीयोऽन्तराग्नी पशुनां गारहंपत्यो
मनुष्याणामन्वाहार्युपचनः पितृणामुग्निं गृह्णाति स्व एवायतने
देवताः परि (२१)

गृह्णाति ताः श्वो भूते यंजते व्रतेन वै मेध्योऽग्निर्वतपतिर्ब्रह्मणो
व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै
देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव प्रतिप्रोच्य व्रतमालंभते बुरहिषा
पूर्णमासे व्रतमुपैति वथ्सैरमावस्यायामेतद्येतयोरायतनमुपस्तीर्यः

पूर्वश्चाग्निरपरुशेत्याहुर्मनुष्यां (२२)

इन्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमुं देवा येषां नवावसानमुपास्मिष्व्वो युक्ष्यमाणे देवतां वसन्ति य एवं विद्वान् ग्निमुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पश्वाऽवरुद्ध्यां आरुण्याश्चेत्याहुर्यद्वाम्यानुपवसंति तेन ग्राम्यानवं रुन्धे यदारुण्यस्याशजाति तेनारुण्यान् यदनांशानुपवसेत् पितृदेवत्यः स्यादारुण्यस्याशजातीन्द्रियं (२३)

वा आरुण्यमिन्द्रियमेवाऽत्मन् धर्त्ते यदनांशानुपवसेत् क्षोधुकः स्याद्यदेशजीयाद्वृद्धोऽस्य पुशूनभिमन्येतापोऽशजाति तत्रेवांशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः पुशूनभि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यदनांशानुपवसंति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधुं भ्रातृव्यः हन्ति॥ (२४)

परं मनुष्यां इन्द्रियः साक्षात् त्रीणि च॥४॥ [७]

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येषाय श्रद्धधतेऽपः प्रणयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽरभ्य यज्ञेन यजत उभयैऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता वर्त्त्रेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्रणयतीयं वै मनो- (२५)

अनयैवैनाः प्रणयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेद यज्ञायुधानि सम्भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव तथसम्भरति यदेकमेकं सम्भरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यथसुह सर्वाणि मानुषाणि द्वेष्टे

सम्भरति याज्यानुवाक्यं योरेव रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दशा यज्ञायुधानि वेदं मुख्तोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्य- (२६)

श्च कपालानि चाग्निहोत्रहवंणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्या चोलूखंलं च मुसंलं च दृष्टचोपला चैतानि वै दशा यज्ञायुधानि य एवं वेदं मुख्तोऽस्य यज्ञः कल्पते यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्ते ऽस्य देवा हृव्यः हुविर्निरुप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्निः होतारमिह तः हुव इति (२७)

देवेभ्यं एव प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्ते ऽस्य देवा हृव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं यच्छ्रुति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमतनुत मनसैव तद्यज्ञं तनुते रक्षसामनन्ववचाराय यो वै यज्ञं योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जनेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तिर्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैन युनक्ति युक्ते युञ्जनेषु॥ (२८)

वै मनः स्फ्य इति युनक्तिर्याह

[८]

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत् यावदग्निहोत्रमासीत् तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्यां तावानतिरात्रो य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्रोति तावदुपाऽप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते यावदुक्थ्येनो-

पाप्रोति (२९)

तावुदुपा०॥७प्रोति य एवं विद्वान्मावास्यां यजते
 यावदतिरात्रेणोपाप्रोति तावुदुपा०॥७प्रोति परमेष्ठिनो वा एष
 यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
 निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं
 निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाश्रीषोमौ
 निरवासाययत् तेनाश्रीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां य (३०)

एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां गच्छति
 यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजया पुशुभिर्मिथुनैर्जायते
 द्वादश मासाः संवथ्सरो द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि
 सम्पाद्यानीत्याहुर्वृथ्सं चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यवं च हन्ति
 दृषदौ च समाहन्त्यधि च वपते कुपालानि चोपं दधाति पुरोडाशं
 चा- (३१)

धिश्रयत्याज्यं च स्तम्बयुजुश्च हरत्युभि च गृह्णाति वेदिं च
 परिगृह्णाति पर्वीं च सं नेहति प्रोक्षणीश्वाऽसादयत्याज्यं चैतानि
 वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि य एव ९ सम्पाद्य यजते
 प्रजातेनेव यज्ञेन यजते प्र प्रजया पुशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ (३२)

उक्थ्यैनोपाप्रोत्यगच्छतां यः पुरोडाशं च चत्वारि॒शब्दं ॥४॥ [१]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽह ९ संजातेषु भूयासुमित्याह ध्रुवानेवैनान्

कुरुत उग्रोऽस्युग्रोऽहं संजातेषु भूयासु मित्याहा प्रतिवादिन
एवैनांकुरुते अभिभूरस्यभिभूरहं संजातेषु भूयासु मित्याहं य एवैनं
प्रत्युत्पिर्पते तमुपास्यते युनजिमं त्वा ब्रह्मणा दैव्येनेत्याहैष वा
अग्नेर्योगस्तेनै- (३३)

वैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन्
यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान् पराभावयन् यन्मे अग्ने अस्य यज्ञस्य
रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तथमृद्धेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति
यज्ञस्य व्युद्धेन भ्रातुव्यान् परा भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभि-
रुपं सादयेद्यज्ञमुखं वा अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव
ब्रह्मं (३४)

कुरुते संवथ्सरे पर्यागंत एताभिरेवोपसादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः
संवथ्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ चांतुर्मास्यान्यालभेमान
एताभिर्व्याहृतीभिरहुवीङ्ग्यासादयेद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ
चांतुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्मं कुरुते संवथ्सरे
पर्यागंत एताभिरेवासादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः संवथ्सरं परिगृह्णाति
यद्वै यज्ञस्य साम्रां क्रियते राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽशीर्गच्छति यद्वचा विशं यज्ञस्याऽशीर्गच्छत्यथं
ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः
पुरस्तादध्याद् ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः सार्णीर्केण यज्ञेन

यजते यं कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽशीर्गच्छेदिति
तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्या॑ वै पुरो-
अनुवाक्या॑ भ्रातृव्यमेवास्य॑ यज्ञस्या॑- (३६)

अशीर्गच्छेदिति॑ यान् कामयेत् यजमानान्धस्मावत्येनान्
यज्ञस्याऽशीर्गच्छेदिति॑ तेषांमेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां
अर्धच्च एकाँ दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेकाँ याज्याया॑ अर्धच्च एकाँ
तथैनान्धस्मावती यज्ञस्याऽशीर्गच्छेदिति॑ यथा॑ वै पर्जन्यः सुवृष्टं
वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति॑ स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषा॑
यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति॑ मनोऽसि प्राजापत्यं (३७)

मनसा मा भूतेनाऽविशेषत्याहु॑ मनो॑ वै प्राजापत्यं प्राजापत्यो
यज्ञो मनं एव यज्ञमात्मन् धत्ते॑ वागस्यैन्द्री॑ संपत्रक्षयंणी॑ वाचा॑
मैन्द्रियेणाऽविशेषत्याहुैन्द्री॑ वै वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ (३८)

तैव ब्रह्मं गृष्टमेवास्य॑ यज्ञस्य॑ प्राजापत्य॒ पद्म॒शब्द॒॥६॥ [१०]

यो॑ वै संसदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेद् प्रति॑ यज्ञेन॑ तिष्ठति॑
न यज्ञाद् भ्रशत् आ॑ श्रावयेति॑ चतुरक्षरमस्तु॑ श्रौषुडिति॑ चतुरक्षरं
यजेति॑ द्व्यक्षरं॑ ये यजामहु॑ इति॑ पञ्चाक्षरं द्व्यक्षरो वंषद्वार एष॑ वै
संसदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो॑ य एवं वेद् प्रति॑ यज्ञेन॑ तिष्ठति॑ न
यज्ञाद् भ्रशते॑ यो॑ वै यज्ञस्य॑ प्रायंणं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनुं वेद् प्रतिष्ठेनारिष्टेन यज्ञेन॑ सुङ्गस्थां गच्छत्या॑

श्रावयास्तु श्रौषङ्ग्यज् ये यजामहे वषद्वार एतद्वै यज्ञस्य
प्रायंणमेषा प्रतिष्ठैतदुदयन् य एवं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
सञ्चयां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहु वेदं दुह एवैनां यज्ञो वै
सूनृताऽश्रावयेत्यैवैनामहृदस्तु (४०)

श्रौषुडित्युपावास्त्राग्यजेत्युद्नैषीद्ये यजामहु इत्युपास-
दद्वषद्वारेण दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेदं दुह एवैनां
देवा वै सत्रमासत तेषां दिशोऽदस्यन्त एतामाद्र्म पङ्किमपश्यन्ना
श्रावयेति पुरोवातमेजनयन्नस्तु श्रौषुडित्युब्रं समप्लावयन् यजेति
विद्युतं- (४१)

मजनयन् ये यजामहु इति प्रावर्षयन्नभ्यस्तनयन् वषद्वारेण
ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं वेद प्रास्मै दिशः प्यायन्ते
प्रजापतिं त्वोवेदं प्रजापतिस्त्वं वेद यं प्रजापतिर्वेदं स पुण्यो
भवत्येष वै छन्दस्यः प्रजापतिरा श्रावयास्तु श्रौषङ्ग्यज् ये यजामहे
वषद्वारो य एवं वेद पुण्यो भवति वसन्त- (४२)

मृत्वानां प्रीणामीत्याहृतवो वै प्रेयाजा कृतूनेव प्रीणाति तैऽस्मै
प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा कृतवो य एवं वेदाग्नी-
षोमयोरुहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासुमित्याहृग्नीषोमाभ्यां वै
यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव चक्षुरात्मन् धन्त्तेऽग्नेरुहं देवयज्ययान्नादो
भूयासुमित्याहृग्नीर्वै देवानामन्नादस्तेनैवा- (४३)

इन्नाद्यं मात्मन् धंते दद्विरस्यदेव्यो भूयासमुमुं दभेयमित्याहैतया वै दद्व्यां देवा असुरानदभ्रुवन् तयैव भ्रातृव्यं दभ्रोत्यग्नीषोमयोरुहं दैवयज्ययां वृत्रहा भूयासुमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमंहन् ताभ्यामेव भ्रातृव्यः स्तृणुत इन्द्राग्नियोरुहं दैवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयासुमित्याहेन्द्रियाव्येवान्नादो भवतीन्द्रस्या- (४४)

इहं दैवयज्ययैन्द्रियावी भूयासुमित्याहेन्द्रियाव्येव भवति महेन्द्रस्याहं दैवयज्ययां जेमानं महिमानं गमेयमित्याहं जेमानमेव महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं दैवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽऽयुरेवाऽत्मन् धंते प्रतियज्ञेन तिष्ठति॥ (४५)

प्रतिष्ठामहृदस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याऽष्टात्रिःशब्दः॥७॥————[११]

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनैभ्यः। अस्माकं मस्तु केवलः॥
इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः। शूरो नृषाता
शवसश्वकान आ गोमति ब्रजे भजा त्वं नः॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो
या ते जनैषु पञ्चसु। इन्द्रं तानि त आ वृणे॥ अनुं ते दायि मह
इन्द्रियाय सुत्रा ते विश्वमनुं वृत्रहत्यै। अनुं (४६)

क्षुत्रमनु सहो यजत्रेन्द्रं देवेभिरनुं ते नृषह्ये॥ आ यस्मिन्न्यस्स
वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा। क्रषिर्ह दीर्घश्रुत्तम् इन्द्रस्य घर्मो
अतीथिः॥ आमासुं पुक्षमैरय आ सूर्यः रोहयो दिवि। घर्म

न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्वाथिनो
बृहदिन्द्रमर्केभिर्किंणः। इन्द्रं वाणीरनूषत॥ गायन्ति त्वा
गायुत्रिणो- (४७)

अर्चन्त्युक्तमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतकत्वुद्व॑शमिव येमिरे॥
अ॒होमुचे प्र भरेमा मनीषामौषिष्ठदाक्षे सुमृतिं गृणानाः। इदमिन्द्र
प्रति॑ हृव्यं गृभाय सत्याः संन्तु यज्ञमानस्य कामाः॥ विवेष यन्मा॑
षिषणां जुजानु स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमहः। अ॒हसो यत्र पीपरद्यथा॑
नो नुवेव यान्तमुभयै हवन्ते॥ प्र सुम्राजं प्रथमध्वराणा- (४८)

म॒होमुच॑ वृष्मं यज्ञियानाम्। अपां नपातमश्विना॑
हयन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धन्तुमोजः॥ वि नं इन्द्र मृधौ जहि नीचा॑
यच्छ पृतन्युतः। अधुस्पुदं तर्मी॑ कृधि यो अ॒स्मा॑ अभिदासंति॥
इन्द्रं क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ चर्षणीनाम्। अपानुदो॑
जनंममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यौ अकृणोरु लोकम्॥ मृगो न भीमः॑
कुचरो गिरिष्ठाः परावत् - (४९)

आ जंगामा॑ परस्याः। सूक॒९ स॒९शाय॑ पुविमिन्द्र तिग्मं
वि शत्रून् ताढि॑ वि मृधौ नुदस्व॥ वि शत्रून् वि मृधौ नुद
वि वृत्रस्य॑ हनूरुजा। वि म॒न्युमिन्द्र भामि॒तोऽमित्रस्याभिदासंतः॥
त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्र॑९ हवैहवे सुहव॑९ शूरमिन्द्रम॑। हुवे नु शुकं॑
पुरुहृतमिन्द्र॑९ स्वस्ति नौ म॒घवा॑ ध॒त्विन्द्रः॥ मा तै॑ अ॒स्या॑ (५०)

संहसावन् परिष्टावधायं भूम हरिवः परादै। त्रायस्व नो-
ज्वृकेभिर्वर्त्तयैस्तवं प्रियासः सूरिषु स्याम॥ अनवस्ते रथमश्वाय
तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो
अर्कैरवर्धयन्नहये हन्तवा उ॥ वृष्णे यत् ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र
ग्रावाणो अदितिः सजोषाः। अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रेषिता
अभ्यवर्तन्त दस्यून्॥ (५१)

बृहत्येऽनु गायुत्रिणोऽध्वराणा॑ परावतोऽस्यामुष्टाचत्वारि॒शच॥६॥ [१२]

सं त्वा सिश्चामि ध्रुवोऽस्यग्निर्मा॑ बुर्हिषोऽहमाप्यायतामगम्न्म् यथा॑ वै यो॑ वै श्रद्धां प्रजापतिर्यज्ञान-
ध्रुवोमीत्याह॑ यो॑ वै संसदशमिन्द्र॑ वो॑ द्वादश॥१२॥

सं त्वा॑ बुर्हिषोऽहं यथा॑ वा॑ एवं॑ विद्वाङ्गौपैदृ॑ सहसावन्नेकंपञ्चाशत्॥५१॥

सं त्वा॑ सिश्चामि॑ दस्यून्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः

समाप्तः॥ १-६॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

पाकयज्ञं वा अन्वाहिताग्नेः पशवु उपं तिष्ठन्त इडा खलु वै
पाकयज्ञः सैषाऽन्तरा प्रयाजानूयाजान् यज्मानस्य लोकेऽवंहिता
तामाहियमाणामभि मन्त्रयेत् सुरूपवर्षवर्णं एहीति पशवो वा इडा
पशूनेवोपं ह्वयते यज्ञं वै देवा अदुहन् यज्ञोऽसुराः अदुहत् तेऽसुरा
यज्ञदुग्धाः पराऽभवन् यो वै यज्ञस्य दोहं विद्वान् (१)

यज्ञतेऽप्यन्यं यज्मानं दुहे सा मैं सुत्याऽशीरस्य यज्ञस्य
भूयादित्याहृष वै यज्ञस्य दोहुस्तेनैवैन दुहे प्रत्ता वै गौर्दुहे प्रत्तेडा
यज्मानाय दुह एते वा इडायै स्तना इडोपहृतेति वायुर्वृथ्सो यर्हि
होतेडामुपहृयेत् तर्हि यज्मानो होतारमीक्षमाणो वायुं मनसा
ध्यायेन् (२)

मात्रे वृथ्समुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं
लोकमायन् पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यथेडा मनुमुपावर्तत तान्देवासुरा
व्यह्वयन्त प्रतीर्चीं देवाः पराचीमसुराः सा देवानुपावर्तत पशवो वै
तद्वानवृणत पशवोऽसुरानजहृयं कामयेतापशुः स्यादिति पराचीं
तस्येडामुपहृयेतापशुरेव भवति यं (३)

कामयेत पशुमान्थस्यादिति प्रतीर्चीं तस्येडामुपहृयेत

पशुमानेव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुपर्हयेत्
य इडामुपर्हयाऽऽत्मानमिडायामुपर्हयेतेति सा नः प्रिया
सुप्रतूर्तिर्मधोनीत्याहेडामेवोपर्हयाऽऽत्मानमिडायामुपर्हयेते
व्यस्तमिव वा एतद्वज्ञस्य यदिडासामि प्राशजन्ति (४)

सामि मार्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत
ब्रह्मणा देवाः समदधुर्बृहस्पतिस्तनुतामिमं न इत्याहु ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सन्दधाति विच्छिन्नं यज्ञः समिमं
दधात्वित्याहु सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव
यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति यां वै (५)

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पश्वोऽनु सङ्कामन्ति स एष
ईजानोऽपशुर्भवुको यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुर्यथा देवत्रा
दत्तं कुर्वताऽऽत्मन् पशून् रमयेतेति ब्रह्म पिन्वस्वेत्याह यज्ञो वै
ब्रह्मो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत आत्मन् पशून्
रमयते ददतो मे मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति कुर्वतो मे मोप
दसुदित्याह भूमानमेवोपैति॥ (६)

विद्वान्याये च यां प्राशजन्ति यां वै म् एकान्नविश्वातिश्वां॥६॥ [१]

सङ्श्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्चमौपौदितिमुवाच यथस्त्रिणा॑
होताऽभूः कामिडामुपर्हथा इति तामुपाहु इति होवाच या प्राणेन
देवान् दाधारं व्यानेन मनुष्यानपानेन पितृनिति छिनन्ति सा न
छिनन्ती (३) इति छिनन्तीति होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपर्हथा

इति होवाच गौर्वा (७)

अंस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा
 प्राणेन देवान् दांधार् यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान्
 यां पितृभ्यो घन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं वेदं पशुमान् भवत्यथ
 वै तामुपाहृ इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्तं वा
 अंस्यै त- (८)

दुपाहृथा इति होवाचौषधयो वा अंस्या अन्नमोषधयो वै प्रजाः
 प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति य एवं वेदान्नादो भवत्यथ वै तामुपाहृ
 इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति
 प्रतिष्ठां वा अंस्यै तदुपाहृथा इति होवाचेयं वा अंस्यै प्रतिष्ठे- (९)

यं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति य एवं
 वेदं प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाहृ इति होवाच यस्यै निक्रमणे
 घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्ती (३)
 इति न छिनत्तीति होवाच प्रतु जनयतीत्येष वा इडामुपाहृथा
 इति होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः
 पिबन्ति य एवं वेदं प्रैव जायतेऽन्नादो भवति॥ (१०)

गौर्वा अंस्यै तत् प्रतिष्ठाऽहृथा इति विश्वतिश्च॥ ४॥ [२]

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षेमन्ये यद्यजते य एव
 देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै
 देवाः प्रत्यक्षं यद् ब्राह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषा-

इथो युज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति यद्वै युज्ञस्य क्रुं यद्विलिंष्टं
तदन्वाहार्येणा- (११)

न्वाहरति तदन्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वं दैवदूता वा एते यद्विजो
यदन्वाहार्यमाहरति देवदूतानेव प्रीणाति प्रजापतिर्देवेभ्यो युज्ञान्
व्यादिशस्थिरिचानोऽमन्यत् स एतमन्वाहार्यमभक्तमपश्यत्
तमात्मन्नधत् स वा एष प्राजापत्यो यदन्वाहार्यो यस्यैवं
विदुषोऽन्वाहार्य आहियते साक्षादेव प्रजापतिमध्रोत्यपरिमितो
निरुप्योऽपरिमितः प्रजापतिः प्रजापते- (१२)

रास्यै देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा एतं
प्राजापत्यमन्वाहार्यमपश्यन् तमन्वाहरन्त् ततो देवा अभवन्
परासुरा यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आहियते भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवति युज्ञेन् वा इष्टी पक्नेन पूर्ती यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य
आहियते स त्वेषांपूर्ती प्रजापतेभर्गोऽसी- (१३)

त्याह प्रजापतिमेव भाग्येन् समर्धयुत्यूर्जस्वान्
पयस्वानित्याहोर्जमेवास्मिन् पयो दधाति प्राणापानौ मै
पाहि समानव्यानौ मै पाहीत्याहाऽशिष्मेवैतामा शास्ते-
ऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मै क्षेषा अमुत्रामुष्मिल्लोक इत्याह

क्षीयते वा अमुष्मिलोकेऽन्नमितः प्रदानः ह्यमुष्मिलोके प्रजा
उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्वमयति नास्यामुष्मिलोके-
अन्नं क्षीयते॥ (१४)

अन्वाहार्येण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिलोके पञ्चदश च॥४॥ [३]

बरुहिषोऽहं देवयज्यया॑ प्रजावान् भूयासुमित्याह बरुहिषा॒ वै
प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव प्रजाः सृजते नराशः संस्याहं
देवयज्यया॑ पशुमान् भूयासुमित्याहु॑ नराशः सैन् वै प्रजापतिः
पशूनसृजत तेनैव पशून्सृजतेऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽ-
युष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽयुरेवाऽत्मन् धर्ते प्रति-
यज्ञेन तिष्ठति दर्शपूर्णमासयोर्- (१५)

वै देवा उज्जितिमनूदजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपा-
नुदन्ताग्नेरुहमुज्जितिमनूज्ञेषमित्याह दर्शपूर्णमासयोरेव देवतानां
यज्मान् उज्जितिमनूज्ञयति दर्शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृव्यानपे नुदते
वाजवतीभ्यां व्यूहत्यन्नं वै वाजोऽन्नमेवावरुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै
यो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान् यज्ञत उभयत - (१६)

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्छैष वा अन्यो यज्ञस्य दोहु
इडायामन्यो यरहि होता यज्मानस्य नाम गृह्णीयात् तरहि
ब्रूयादेमा अग्मन्नाशिषो दोहकामा इति सङ्स्तुता एव देवता
दुहेऽथो उभयत एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च रोहितेन

त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्याहैते वै देवाश्चा - (१७)

यजंमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्चैरेव यजंमानः सुवर्गं लोकं गंमयति वित्तै मुश्चामि रशना वि रुशमीनित्याहैष वा अग्नेर्विमोक्स्तेनैवैनुं वि मुश्चति विष्णोः शंयोरुहं देवयज्ययां यज्ञेन प्रतिष्ठां गंमेयमित्याहं यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञं एवान्तुतः प्रति तिष्ठति सोमस्याहं देवयज्ययां सुरेता - (१८)

रेतो धिषीयेत्याहुं सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन् धत्ते त्वष्टुरुहं देवयज्ययां पशुनाः रूपं पुषेयुमित्याहुं त्वष्टा वै पशुनां मिथुनानाः रूपकृत्तेनैव पशुनाः रूपमात्मन् धत्ते देवानां पलीरुग्निर्गृहपतिर्यजस्य मिथुनं तयोरुहं देवयज्ययां मिथुनेन प्रभूयासुमित्याहैतस्माद्वै मिथुनात्प्रजापतिर्मिथुनेन (१९)

प्राजायत तस्मादेव यजंमानो मिथुनेन प्र जायते वेदोऽसि वित्तिरसि विदेयेत्याहुं वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं वेद्यमविन्दन्त तद्वेदस्य वेदत्वं यद्युद्भातृव्यस्याभिध्यायेत् तस्य नामं गृह्णीयात् तदेवास्य सर्वं वृक्षं घृतवन्तं कुलायिनः रायस्पोषः सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनमित्याहुं प्र सुहस्रं पशुनांप्रोत्यास्य प्रजायां वाजी जायते य एवं वेदं॥ (२०)

दुरुशपूर्णमासयोरुभ्यतो देवाश्चाः सुरेताः प्रजापतिर्मिथुनेनाऽप्रोत्यष्टौ च॥६॥

[४]

ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनुं रिच्यते यज्ञं यजंमानो यजंमानं

प्रजा ध्रुवामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो
 यजमानं प्रजा आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह ध्रुवामेवाऽप्याययति
 तामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं
 प्रजाः प्रजापतेर्विभान्नाम् लोकस्तस्मिंशु स्त्वा दधामि सुह
 यजमानेन- (२१)

त्याहायं वै प्रजापतेर्विभान्नाम् लोकस्तस्मिंश्चैवैनं दधाति
 सुह यजमानेन रिच्यते इव वा एतद्यजते यद्यजमानभागं
 प्राशनात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो यावान् यजमानभागो
 यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं प्राशनाति यज्ञ एव यज्ञं
 प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवंसु ऽसोदकं यद्बुरुहिश्चाऽपेष्टैतद् (२२)

यजमानस्याऽयतनं यद्वेदिर्यत् पूर्णपात्रमन्तर्वेदि निनयति
 स्व एवाऽयतने सूयवंसु ऽसोदकं कुरुते सदसि सन्मेभूया
 इत्याहाऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं यज्ञमेवामृतमात्मन्यते सर्वाणि
 वै भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपं यन्ति प्राच्यां दिशि देवा क्रृत्विजो
 मार्जयन्तामित्याहैष वै दर्शपूर्णमासयोरवभूथो (२३)

यान्येवैनं भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव सुहावंभृथमवैति
 विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपज्ञयमभ्यंजयन्
 यद्विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभि-
 रिमाँल्लोकाननपज्ञयमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह

गायत्री वै पूर्थिवी त्रैष्टुभमुन्तरिक्षं जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दो-
भिरेवेमाल्लोकान् यथापूर्वमभि जयति॥ (२४)

इत्येतदवभूथो दिशः सुत च॥४॥ [५]

अगन्म् सुवः सुवरगन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति सन्दशस्ते
मा छिथिस् यत्ते तपस्तस्मै ते मा वृक्षीत्याह यथायजुरेवेतथसुभूरसि
श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहीत्याहाऽशिष्मेवैतामा शास्ते
प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्यवते यो (२५)

विष्णुक्रमान् क्रमते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः
क्रम्यन्ते ब्रह्मवादिनौ वदन्ति स त्वै विष्णुक्रमान् क्रमेत् य
इमाल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्यु पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष
वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो यदाहेदमुहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो
दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव लोकान्नातृव्यस्य संविद्यु पुनरिमं
लोकं प्रत्यवरोहति सं (२६)

ज्योतिषाऽभूवमित्याहास्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्येन्द्रीमा-
वृत्मन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽवृत्मनुं
पुर्यावर्तते दक्षिणा पुर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनुं पुर्यावर्तते
तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मनौ वीर्यावत्तरोऽथौ आदित्यस्यैवाऽवृत्मनुं
पुर्यावर्तते समुहं प्रजया सं मया प्रजेत्याहाऽशिष- (२७)

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेष्ठा ते

अग्ने दीद्यासमित्याह यथायुजुरेवैतद्वसुमान् यज्ञो वर्सीयान्
 भूयासमित्याहाऽशिष्मेवैतामा शास्ते बुहु वै गारहंपत्यस्यान्ते
 मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गारहंपत्यमुपं तिष्ठते
 पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपतु
 इत्याह (२८)

यथायुजुरेवैतच्छ्रुतः हिमा इत्याह श्रुतं त्वा हेमन्तानिन्धिष्येति
 वावैतदाहं पुत्रस्य नामं गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिष्मा
 शास्ते तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्यं पुत्रोऽजातः स्यात्
 तैजस्व्येवास्यं ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिष्मा शास्तेऽमुष्मै
 ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्यं पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं देधाति यो वै यज्ञं
 प्रयुज्य न विमुश्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स
 त्वा वि मुश्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्ति प्रजा-
 पतिना वि मुश्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै ब्रूतमविसृष्टं प्रदहोऽग्ने
 ब्रतपते ब्रूतमंचारिषुमित्याह ब्रूतमेव (३०)

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति न नि
 वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्यं पुनरालम्भं विद्वान् यजते तमभि नि वर्तते
 यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्यं पुनरालम्भस्तेनैवैनं
 पुनरालम्भतेऽनवरुद्धा वा एतस्यं विराङ्ग्य आहिताग्निः सन्नसंभः
 पशवः खलु वै ब्राह्मणस्यं सभेष्वा प्राङ्गुत्क्रम्य ब्रूयाद्गोमा अग्ने-

उविंमाऽ अश्वी युज्ञ इत्यवं सुभाऽ रुन्धे प्र सुहस्रं पुशूना प्रोत्यास्य
प्रजायाँ वाजी जायते॥ (३१)

यः स माशिषं गृहपतु इत्याहु यस्य पुत्रो ब्रतमेव खलु वै चर्तुर्विंशतिश्च॥७॥ — [६]

देवं सवितुः प्रसुंव युज्ञं प्रसुंव युज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः।
केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमूद्य स्वदाति नः॥ इन्द्रस्य
वज्रोऽसि वात्रमूस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यात्॥ वाजस्य नु प्रसुवे मातरं
मुहीमदितिं नाम् वचसा करामहे। यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश
तस्याँ नो देवः सविता धर्मं साविषत्॥ अ- (३२)

फस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ
वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते
अग्रे अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपाँ नपादाशुहेमन् य
ऊर्मिः कुकुञ्जान् प्रतीर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजः सेत्॥ विष्णोः
क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्कौ न्यङ्कावभितो
रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ दूरेहेतिरिन्द्रियावान्पतुत्री ते
नोऽग्रयः परंयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्कौ पश्चदश च॥२॥ — [७]

देवस्याहः सवितुः प्रसुवे बृहस्पतिं ना वाजजिता वाजं जेषं
देवस्याहः सवितुः प्रसुवे बृहस्पतिं ना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकं
रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयित्।

अश्वांजनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वान्श्समथसुं वाजय॥
अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसुवे
जंयत् वि योजना मिमीध्वमध्वनः स्कभ्रीत् (३४)

काष्ठां गच्छत् वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता
ऋतज्ञाः॥ अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यांत पृथिभिर्देव्यानैः॥
ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वै शृण्वन्तु वाजिनः॥ मित्रद्रवः
सहस्रसा मेधसांता सनिष्ववतः। महो ये रत्नं समिथेषु जप्त्रिरेशं नो
भवन्तु वाजिनो हवेषु॥ देवतांता मित्रद्रवः स्वर्काः। जम्भयन्तोऽहिं
वृक्तं रक्षाऽसि सनैम्यस्मद्युवन्न- (३५)

र्मीवाः॥ एष स्य वाजी क्षिपणि तुरण्यति ग्रीवायां
बद्धो अपिकृक्ष आसनि। क्रतुं दधिक्रा अनुं सुन्तर्वैत्वत्
पृथामङ्गाऽस्यन्वापनीफणत्॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्युतः पर्ण न
वेरनुं वाति प्रगर्धिनः। श्येनस्यैव ध्रजतो अङ्गसं परिं दधिक्रावणः
सुहोर्जा तरित्रतः॥ आ मा वाजस्य प्रसुवो जंगम्यादा द्यावांपृथिवी
विश्वशम्भू। आ मा गन्तां पितरां (३६)

मातरा चाऽमा सोमो अमृतत्वाय गम्यात्॥ वाजिनो
वाजजितो वाजं सरिष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो बृहस्पतैर्भागमवं
जिघ्रत् वाजिनो वाजजितो वाजं ससृवाऽसो वाजं जिग्निवाऽसो
बृहस्पतैर्भागे नि मृद्वमियं वः सा सत्या सन्धाऽभूद्यामिन्द्रेण

समर्थं विमुच्य अथ वाजं विमुच्य अथ म्॥ (३७)

स्कृतीत् युयुवन्नितरा द्विचत्वारि॒शत्ता॥ ४॥ [८]

क्षत्रस्योल्बं मसि क्षत्रस्य योनिरसि जाय एहि सुवो
रोहांव् रोहांव् हि सुवर्हं नावुभयोः सुवो रोक्ष्यामि वाजं श्व
प्रसवश्वापि जश्व क्रतुश्व सुवश्व मूर्धा च व्यश्वियश्वा॒३३-
न्त्यायुनश्वान्त्यश्व भौवुनश्व भुवंनश्वाधिपतिश्व। आयुर्यज्ञेन कल्पतां
प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो - (३८)

यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां॒३५
श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा
यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतां॒३६ सुवर्द्दवा॒॑३७ अंगन्मामृता॑
अभूम प्रजापतेः प्रजा अभूम समुहं प्रजया॑ सं मया॑ प्रजा समह॒॑३८
रायस्पोषेण सं मया॑ रायस्पोषोऽन्नाय त्वाऽन्नाद्याय त्वा वाजाय
त्वा वाजजित्यायै त्वाऽमृतं मसि पुष्टिरसि प्रजननं मसि॥ (३९)

अपानो वाजाय नवं च॥ २॥ [९]

वाजस्येमं प्रसवः सुषुवे अग्रे सोम॒॑३९ राजानुमोषधीष्वफसु।
ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वृय॒॑४ रुष्टे जाग्रियाम पुरोहिताः॥
वाजस्येदं प्रसव आ बंभुवेमा च विश्वा भुवंनानि सर्वतः। स
विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टि॑ वर्धयंमानो अस्मे॥ वाजस्येमां
प्रसवः शिंश्रिये दिवंमिमा च विश्वा भुवंनानि सम्राट्। अदिष्मन्तं
दापयतु प्रजानन् रुयिं (४०)

चं नः सर्ववीरां नि यच्छतु॥ अग्ने अच्छां वदेह नः प्रति नः
सुमना॑ भव। प्रणो॑ यच्छ भुवस्पते धनु॑दा असि नु॑स्त्वम्॥ प्रणो॑
यच्छत्वर्यु॑मा प्रभगः प्रबृहु॑स्पतिः। प्रदेवाः प्रोत सूनृता॑ प्रवाग्देवी
ददातु नः॥ अर्यु॑मणं बृहु॑स्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय। वाचु॑ विष्णु॑
सरस्वती॑ सवितारं (४१)

च वाजिनम्॥ सोमु॑ राजानु॑ वरुणमु॑ग्निमन्वारभामहे।
आदित्यान् विष्णु॑ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहु॑स्पतिम्॥ देवस्य त्वा
सवितुः प्रसुवेऽश्विनोर्बृहम्या॑ पूष्णो हस्ताम्या॑ सरस्वत्यै वाचो
यन्तुर्यत्रेणाग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिश्वामीन्द्रस्य बृहु॑स्पतेस्त्वा॑
साम्राज्येनाभिषिश्वामि॥ (४२)

रुयिः सवितारु॑ षट्ट्रिंशत्ता॥३॥ [१०]

अग्निरेकाक्षरेण वाचमुदजयदश्विनौ द्वाक्षरेण प्राणापानावुद-
जयतां विष्णुरूप्यक्षरेण त्रौलोकानुदजयध्मोमश्वतुरक्षरेण चतुष्पदः
पशूनुदजयत् पूषा पश्चाक्षरेण पङ्किमुदजयद्वाता षडक्षरेण
षहृतूनुदजयन्मरुतः सप्ताक्षरेण सप्तपदां शक्तरीमुदजयन्
बृहु॑स्पतिर॒ष्टाक्षरेण गाय॑त्रीमुदजयन्मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृत्॑
स्तोमु॑मुदजय- (४३)

द्वरुणो दशाक्षरेण विराजुमुदजयदिन्द्र एकादशाक्षरेण
त्रिष्टुभु॑मुदजयद् विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगती॑मुदजयन्

वसंवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदशः स्तोमुद्जयन् रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण
चतुर्दशः स्तोमुद्जयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशः
स्तोमुद्जयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशः स्तोमुद्जयत्
प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशः स्तोमुद्जयत्॥ (४४)

अ॒ज्॒यत् पद्म॑त्वारि॒शच्च॥ २॥ [११]

उपयामगृहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनुसदुमिन्द्रायु जुष्टं
गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतोऽस्यफसुषदं त्वा घृतुसदं
व्योमुसदुमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतो-
ऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाकुसदुमिन्द्रायु जुष्टं गृह्णाम्येष
ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्मः परमुजाः।
दैव्यः कोशः॥ (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिंप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष ते
योनिरिन्द्राय त्वा॥ अपां रसमुद्वयसः सूर्यरश्मिः समाभृतम्।
अपां रसस्य यो रसस्तं वौ गृह्णाम्युत्तममेष ते योनिरिन्द्राय
त्वा॥ अया विष्ठा जनयन्कर्वराणि स हि घृणिरुर्वराय गातुः।
स प्रत्युदैद्धुरुणो मध्वो अग्रः स्वायां यत्तनुवां तनूमैरयत।
उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः
प्रजापतये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥ २॥ [१२]

अन्वहु मासा अन्विद्वन् न्यन्वोषधीरनु पर्वतासः। अन्विन्द्रः
रोदंसी वावशाने अन्वापो अजिहतु जायंमानम्॥ अनु ते दायि मह
इन्द्रियाय सुत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु क्षत्रमनु सहौ यजुत्रेन्द्र
देवेभिरनु ते नृष्ट्यै॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमुहमंश्रवम्। न
ह्यस्या अपरं चन जुरसा (४७)

मरते पतिः॥ नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेरक्रृते।
यस्येदमप्य हुविः प्रियं देवेषु गच्छति॥ यो जात एव प्रथमो
मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत्। यस्य शुष्माद्रोदंसी
अन्यसेतां नृमणस्य महा स जनासु इन्द्रः॥ आ ते मह इन्द्रोत्युग्र
समन्यवो यथस्मरन्त सेनाः। पताति दिद्युत्र्यस्य बाहुवोर्मा
ते (४८)

मनो विष्वदियुग्विचारीत्॥ मा नो मर्धीरा भरा दद्धि तन्नः प्र
दाशुषे दातवे भूरि यत् तैः। नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन् तं उक्थे
प्र ब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः॥ आ तू भर माकिरेतत् परिष्ठाद्विज्ञा
हि त्वा वसुपतिं वसूनाम्। इन्द्र यत् ते माहिनं दत्रमस्त्यस्मभ्यं
तद्वर्यश्च (४९)

प्र यन्धि॥ प्रदातारं हवामह इन्द्रमा हविषा वयम्। उभा
हि हस्ता वसुना पृणस्वाऽप्र यच्छु दक्षिणादोत सव्यात्॥ प्रदाता
वज्री वृषभस्तुरापाद्वृष्मी राजा वृत्रहा सोमपावौ। अस्मिन् यज्ञे
बुरहिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं योः॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववा-

अवोभिः सुमृडीको भंवतु विश्ववेदाः। बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु
सुवीर्यस्यु (५०)

पतयः स्याम्॥ तस्य वयः सुमृतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे
स्याम। स सुत्रामा स्ववाः इन्द्रौ अस्मे आराच्छिद्वेषः सनुतर्युयोतु॥
रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रै सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम॥
प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत। अभीके चिदु लोककृथसुङ्गे
समथ्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि चोदिता नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका
अधि धन्वसु॥ (५१)

जुरसा मा ते हर्यश सुवीर्यस्याध्येकं च॥५॥——————[१३]

पाकयुजः सग् श्रवाः पुरोक्ष बहिषोहं ध्रुवामगुनेत्याहु देवं सवितर्देवस्याहं क्षत्रस्योल्बं
वाजस्येममग्निरेकाक्षरेणोऽपयाम गृहीतोऽस्यन्वहु मासाभयोदशा॥३॥
पाकयुजं पुरोक्षं ध्रुवां वि सृजते च नः सर्ववीरां पतयः स्यामैकपश्चाशत॥५॥
पाकयुजं धन्वसु॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः
समाप्तः॥ १-७ ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनुमत्ये पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये प्रत्यञ्चः
शम्यांया अवशीयन्ते तन्नैरकृतमेकंकपालं कृष्णं वासोः कृष्णतूषं
दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण एष ते निरकृते भागो भूते
हुविष्मत्यसि मुश्चेममऽहसुः स्वाहा नमो य इदं चुकाराऽऽदित्यं
चरुं निर्वपति वरो दक्षिणाऽऽग्रावैष्णवमेकादशकपालं वामुनो वृही
दक्षिणाऽग्रीषोमीय- (१)

मेकादशकपालऽ हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो वही
दक्षिणाऽग्नेयमृष्टाकंपालमैन्द्रं दध्यृषभो वही दक्षिणैन्द्राग्रं द्वादश-
कपालं वैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वथ्सो दक्षिणा सौम्यऽ श्यामाकं
चरुं वासो दक्षिणा सरस्वत्यै चरुऽ सरस्वते चरुं मिथुनौ गावौ
दक्षिणा ॥ (२)

अग्रीषोमीयं चतुर्स्थिःशब्दः ॥ २ ॥ [१]

आग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चरुऽ सावित्रं द्वादश-
कपालऽ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुतऽ सुप्तकंपालं
वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेकंकपालम् ॥ (३)

आग्नेयमृष्टादशः ॥ १ ॥ [२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां

कायमेकंकपालं प्रधास्यान् हवामहे मुरुतो यज्ञवाहसः करम्भेण
संजोषंसः॥ मो पूर्णं इन्द्रं पृथ्सु देवास्तु स्म ते शुभिन्नव्या।
मुही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हुविष्मितो मुरुतो वन्दते गीः॥ यद्
ग्रामे यदरण्ये यथस्मायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्य एनश्वकृमा
वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन्
कर्म कर्मकृतः सुह वाचा मयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तु प्रेतं
सुदानवः॥ (४)

वृथं यद् विश्वतिश्च॥ ३॥ [३]

अग्नयेऽर्नीकवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपति साकं
सूर्योद्युता मुरुद्यः सान्तपनेभ्यौ मध्यन्दिने चरुं मुरुद्यौ
गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णा दर्वि परा पत् सुपूर्णा
पुनरापता। वस्त्रेव वि क्रीणावहा इषुमूर्जे शतक्रतो॥ देहि मे
ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे। निहारमित्रि मैं हरा निहार् (५)

नि हरामि ते॥ मुरुद्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाशं सुपकंपालं
निर्वपति साकं सूर्योद्युताग्रेयमृष्टाकंपालं निर्वपति सौम्यं चरुं
सावित्रं द्वादशकपालं सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्रमेकादश-
कपालमैन्द्रं चरुं वैश्वकर्मणमेकंकपालम्॥ (६)

हुरा निहार् त्रिशत्त्वं॥ ४॥ [४]

सोमाय पितृमते पुरोडाशः षट्पालं निर्वपति पितृभ्यो
बरहिषद्यो धानाः पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्योऽभिवान्यायै दुग्धे
मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह ये च
त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वः सुसन्दृशं त्वा वयं मघवन्
मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि वशः अनु॥ योजा
न्विन्द्र ते हरी॥ (७)

अक्षत्रमीमदन्त ह्यवं प्रिया अंधूषत॥ अस्तोषत स्वभानवो
विप्रा नविष्टया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ अक्षन् पितरो-
ऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त पितरः॥ परेत
पितरः सोम्या गम्भीरैः पथिभिः पूर्व्यैः॥ अथा पितृन्थसुविदत्राः
अर्पीत युमेन् ये संधुमादं मदन्ति॥ मनो न्वा हुवामहे नाराशः सेन्
स्तोमेन पितृणां च मन्मभिः॥ आ (८)

न एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे॥ ज्योक च सूर्य दृशे॥
पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः॥ जीवं ब्रातः सचेमहि॥
यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिः सिम॥
अग्निर्मा तस्मादेनसो गारहपत्यः प्र मुश्चतु दुरिता यानि चकृम
करोतु मामनेनसम्॥ (९)

हरी मन्मभिरा चतुश्चत्वारिःशब्दः॥ ३॥

[५]

प्रतिपूरुषमेककपालन्निर्वपत्येकमतिरिक्तं यावन्तो गृह्याः

स्मस्तेभ्यः कमंकरं पशुना॑ शर्मसि॑ शर्म यजमानस्य शर्म मे
यच्छैकं एव रुद्रो न द्वितीयांय तस्थ आखुस्ते रुद्र पशुस्तं
जुषस्वैष तै रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकया॑ तं जुषस्व भेषजं
गवेऽश्वायु॑ पुरुषाय भेषजमथो अस्मभ्य भेषज॒ सुभेषजं (१०)

यथाऽसति॥ सुगं मेषायं मेष्यां अवांम्ब रुद्रमदिमह्यवं देवं
त्र्यम्बकम्॥ यथा॑ नः श्रेयसः करद्यथा॑ नो वस्यसः करद्यथा॑ नः
पशुमतुः करद्यथा॑ नो व्यवसाययोत्॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं
पुष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥ एष
तै रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावुसेनं परो मूजवतोऽतीह्यवत्तधन्वा॑
पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥२॥ [६]

ऐन्द्राग्नं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्रायु॑ शुनासीरायं
पुरोडाशं द्वादशकपालं वायुव्यं पर्यः सौर्यमेककपालं द्वादशग्रव॒
सीरं दक्षिणाऽग्नेयमुष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं गावीधुकं चरुमैन्द्रं
दधि॑ वारुणं यवमयं चरुं वहिनी॑ धेनुर्दक्षिणा॑ ये देवाः पुरःसदो॑
ऽग्निनैत्रा॑ दक्षिणसदो॑ यमनैत्राः पश्चाथ्सदः॑ सवितृनैत्रा॑ उत्तरसदो॑
वरुणनेत्रा॑ उपरिषदो॑ बृहस्पतिनेत्रा॑ रक्षोहणस्ते नः॑ पान्तु॑ ते
नौऽवन्तु॑ तेभ्यो॑ (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा॑ समूढ॑ रक्षः॑ सन्दग्ध॑ रक्ष इदमह॑

रक्षोऽभि सं दंहाम्यग्नये रक्षोऽग्ने स्वाहा॑ यमायं सवित्रे वरुणाय
बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोऽग्ने स्वाहा॑ प्रष्ठिवाही॑ रथो॒ दक्षिणा॑ देवस्य॑
त्वा॒ सवितुः प्रसुवेऽश्विनो॑ बृहम्यां॑ पूष्णो॑ हस्ताभ्यां॑ रक्षसो॑ वृधं॑
जुहोमि॑ हुतः॑ रक्षोऽवधिष्म॑ रक्षो॑ यद्वस्ते॑ तदक्षिणा॑॥ (१३)

तेभ्यः पञ्चतत्वारिंशत्त्वा॑॥ २॥

[७]

धात्रे॑ पुरोडाशं॑ द्वादशकपालं॑ निर्वपत्यनुमत्यै॑ चरुः॑ राकायै॑
चरुः॑ सिनीवाल्यै॑ चरुं॑ कुहै॑ चरुं॑ मिथुनौ॑ गावौ॑ दक्षिणा॑-१५
ग्रावैष्णवमेकादशकपालं॑ निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं॑
वैष्णवं॑ त्रिकपालं॑ वामनो॑ वृही॑ दक्षिणाऽग्नीषोमीयुमेकादशकपालं॑
निर्वपतीन्द्रासोमीयुमेकादशकपालः॑ सौम्यं॑ चरुं॑ बुभुर्दक्षिणा॑
सोमापौष्णं॑ चरुं॑ निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं॑ चरुं॑ पौष्णं॑ चरुः॑ श्यामो॑
दक्षिणा॑ वैश्वानरं॑ द्वादशकपालं॑ निर्वपति॑ हिरण्यं॑ दक्षिणा॑ वारुणं॑
यवमयं॑ चरुमश्वो॑ दक्षिणा॑॥ (१४)

निरौष्टौ॑ च॥ १॥

[८]

बारहस्पत्यं॑ चरुं॑ निर्वपति॑ ब्रह्मणो॑ गृहे॑ शिंतिपृष्ठो॑
दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालः॑ राजन्यस्य॑ गृहै॑ क्रेष्मो॑ दक्षिणा॑-१५
दित्यं॑ चरुं॑ महिष्यै॑ गृहे॑ धेनुर्दक्षिणा॑ नैरकृतं॑ चरुं॑ परिवृत्त्यै॑
गृहे॑ कृष्णानां॑ ब्रीहीणां॑ नुखनिर्भिन्नं॑ कृष्णा॑ कूटा॑ दक्षिणा॑-१५

ग्रेयमुष्टाकंपालः सेनान्यो गृहे हिरण्यं दक्षिणा वारुणं दशकपालः
सूतस्य गृहे महानिरस्तो दक्षिणा मारुतः सुसकंपालं ग्रामण्यो
गृहे पृश्चिर्दक्षिणा सावित्रिं द्वादशकपालं (१५)

क्षुत्तुर्गृहं उपध्वस्तो दक्षिणाऽश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे
संवात्यौ दक्षिणा पौष्णं चरुं भाँगदुघस्य गृहे श्यामो दक्षिणा रोद्रं
गाँवीधुकं चरुमंक्षावापस्य गृहे शबल उद्वारो दक्षिणेन्द्राय सुत्राम्णे
पुरोडाशमेकादशकपालं प्रति निर्वपतीन्द्रायाऽहोमुचेऽयं नो राजा
वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वैध्यान्मैत्राबारहस्पत्यं भवति श्वेतायै
श्वेतवंथसायै दुग्धे स्वयं मूर्ते स्वयं मथित आज्यु आश्वत्थे (१६)

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपन्नाये शाखायै कृणाङ्गश्वाकर्णाङ्गश्व
तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कृणः स पर्यसि बारहस्पत्यो येऽकर्णः
स आज्यै मैत्रः स्वयं कृता वेदिर्भवति स्वयं दिनं बुरुहिः स्वयं
कृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवंथसा दक्षिणा॥ (१७)

सावित्रिं द्वादशकपालमाश्वत्थे त्रयंस्त्रिःशत्र्य॥ ३॥ [१]

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमुष्टाकंपालं निर्वपति कृष्णानां
ब्रीहीणाऽ सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरुः सवित्रे सुत्यप्रसवाय
पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां ब्रीहीणाऽ रुद्राय पशुपतये
गाँवीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय
पुरोडाशमेकादशकपालं मुहाब्रीहीणां मित्राय सुत्यायाऽम्बानां

चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं चरुः सविता त्वा प्रसवानाऽ
सुवतामुग्निर्गृहपतीनाऽ सोमो वनस्पतीनाऽ रुद्रः पशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रौ ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो
धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुव्यायुणमन्मित्राय
सुवध्वं महृते क्षत्रायं महृत आधिपत्याय महृते जानराज्यायैष
वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाऽ राजा प्रति त्यन्नाम
राज्यमधायि स्वां तनुवं वरुणो अशिश्रेच्छुर्विमित्रस्य व्रत्या
अभूमामन्महि महृत क्रृतस्य नाम सर्वे ब्राता वरुणस्याभूवन्वि
मित्र एवैररातिमतारीदसूपुदन्त यज्ञिया क्रृतेन व्यु त्रितो
जरिमाणं न आनुइ विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि
विष्णोर्विक्रान्तमसि॥ (१९)

पशूनां ब्राताः पश्चविश्वतिश्च॥ २॥ [१०]

अर्थतः स्थाऽपां पतिरसि वृषास्यूर्मिर्वृषसेनोऽसि ब्रजक्षितः
स्थ मरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः स्थ
मान्दा॑ः स्थ वाशा॑ः स्थ शक्तरीः स्थ विश्वभृतः स्थ
जनभृतः स्थाऽग्नेस्तेजस्या॑ः स्थाऽपामोषधीनाऽ रसः स्था-
ऽपो देवीर्मधुमतीरगृह्णन्तर्जस्वती राजसूयाय चितानाः।
याभिर्मित्रावरुणावभ्यषिंश्चन् याभिरिन्द्रमनयन्त्रत्यरातीः॥ राष्ट्रदा-
स्थ राष्ट्रं दत्त स्वाहा॑ राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रमुमुष्मै दत्त॥ (२०)

अत्येकांदश च॥१॥

[११]

देवीरापुः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वं महि वर्चः
 क्षत्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः सीदतोर्जस्वतीर्महि वर्चः क्षत्रियाय
 दधंतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य दात्रमसि शुक्रा
 वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्वन्द्रेणामृतां अमृतेन् स्वाहा राजुसूयाय
 चितानाः॥ सधमादौ द्युमिनीरूर्ज एता अनिभृष्टा अपस्युवो
 वसानः। पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमपाऽशिशुर्- (२१)

मातृतमास्वन्तः॥ क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरस्याविन्नो
 अग्निर्गृहपतिराविन्न इन्द्रौ वृद्धश्रवा आविन्नः पूषा विश्ववेदा
 आविन्नौ मित्रावरुणावृतावृथावाविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते आविन्ना
 देव्यदितिर्विश्वरूप्याविन्नोऽयमसावामुष्यायुणोऽस्यां विश्यस्मिन्
 राष्ट्रे मंहुते क्षत्राय महुत आधिपत्याय महुते जानराज्यायैष वौ
 भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाऽराजेन्द्रस्य (२२)

वज्रोऽसि वात्रभृस्त्वयाऽयं वृत्रं वंच्याच्छत्रुबाधनाः स्थ पात मा
 प्रत्यश्च पात मा तिर्यश्चमन्वश्च मा पात दिग्भ्यो मा पात विश्वाभ्यो मा
 नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुपसां विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्या-
 ऽरोहतं वरुण मित्र गर्तु ततंशक्षाथामदितिं दितिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारि शब्दः ॥३॥

[१२]

सुमिधमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथ्स्तोमो
रथन्तरं सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा
छन्दसामवतु पञ्चदशः स्तोमो बृहथ्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं
विराजमा तिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशः स्तोमो वैरुपं
सामं मुरुतो देवता विङ्गविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप् त्वा (२४)

छन्दसामवत्वेकविंशः स्तोमो वैराजं सामं मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्किस्त्वा छन्दसामवतु
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमो शाक्वररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
वर्चो द्रविणमीदृढः चान्यादृढः चैतादृढः च प्रतिदृढः च मितश्च
सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सूत्यज्योतिश्च
ज्योतिष्मांश्च सूत्यश्चर्तुपाश्चा- (२५)

त्यंहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
सरस्वत्ये स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्रायु स्वाहा
घोषाय स्वाहा क्षोकाय स्वाहाऽशाय स्वाहा भगाय स्वाहा
क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे
स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाऽन्ध्यः
स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा
परिपुवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ (२६)

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा
पाहि दिद्योन्मा पाह्यवेष्टा दन्दशूका निरस्तं नमुचेः शिरः॥ सोमो
राजा वरुणो देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचं सुवन्तां ते तैः प्राणं
सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्रं सुवन्ताऽ सोमस्य त्वा
द्युम्नेनाभिषिश्चाम्यग्ने- (२७)

स्तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण
मरुतामोजसा क्षत्राणां क्षत्रपतिरस्यति दिवस्पाहि सुमावृत्रन्नधरा-
गुर्दीचीरहि बुधियमनु सुश्वरन्तीस्ताः पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठे
नावश्चरन्ति स्वसिच इयानाः॥ रुद्र यत्ते क्रयी परं नाम तस्मै
हुतमसि यमेष्टमसि। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि
परि ता बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम्
पतयो रथीणाम्॥ (२८)

अग्नेस्तैकादश च॥२॥

[१४]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वात्रभूस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यान्मित्रावरुण-
योस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषायुनज्ञिमयज्ञस्य योगेन विष्णोः क्रमोऽसि
विष्णौः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां प्रसवे जेषमासं मनः
समहर्मिन्द्रियेण वीर्येण पशुनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो
मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवीं हिंसिषुं मा (२९)

मां माता पृथिवी हि॑सीदियंदुस्यायुरुस्यायुर्मे धेहूर्गस्यूर्जं
मे धेहि॒ युहुऽसि॒ वर्चोऽसि॒ वर्चो॑ मयि॑ धेहुग्रये॑ गृहपतये॑ स्वाहा॑
सोमाय॑ वनुस्पतये॑ स्वाहेन्द्रस्य॑ बलाय॑ स्वाहा॑ मरुतामोजसे॑
स्वाहा॑ हु॒सः॑ शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्घोतो॑ वेदिषदतिथिरुरोणुसत्।
नृषद्वरुसद्वतुसद्योमुसद्भा॑ गोजा॑ ऋतुजा॑ अंद्रिजा॑ ऋतुं
बृहत्॥ (३०)

हि॑सि॑ं मर्तुजार्खीणि॑ च॥२॥

[१५]

मित्रोऽसि॑ वरुणोऽसि॑ समुहं विश्वैर्देवैः क्षुत्रस्य॑ नाभिरसि॑
क्षुत्रस्य॑ योनिरसि॑ स्योनामा॑ सीद॑ सुषदामा॑ सीद॑ मा॑ त्वा॑
हि॑सीन्मा॑ मा॑ हि॑सीन्निषंसाद॑ धृतव्रतो॑ वरुणः॑ पस्त्यास्वा॑
साम्राज्याय॑ सुक्रतुर्ब्रह्मा॑ (३)न् त्व॑ राजन् ब्रह्माऽसि॑ सविता॑
ऽसि॑ सुत्यसंवो॑ ब्रह्मा॑ (३)न् त्व॑ राजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि॑
सुत्यौजा॑ (३१)

ब्रह्मा॑ (३)न् त्व॑ राजन् ब्रह्माऽसि॑ मित्रोऽसि॑ सुशेवो॑
ब्रह्मा॑ (३)न् त्व॑ राजन् ब्रह्माऽसि॑ वरुणोऽसि॑ सुत्यधुर्मेन्द्रस्य॑
वज्रोऽसि॑ वात्रभ्रस्तेन॑ मे रध्य॑ दिशोऽभ्यय॑ राजा॑ भूथ्मुक्षोकाँ॑ (४)
सुमङ्गलाँ॑ (४) सत्यराजा॑ (३)ना॑ अपां॑ नत्रे॑ स्वाहोर्जो॑ नत्रे॑
स्वाहाऽग्रये॑ गृहपतये॑ स्वाहा॑॥ (३२)

सुत्यौजाश्वत्वारि॑शच्च॑॥२॥

[१६]

आग्नेयमष्टाकंपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं
वैथसतरी दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं
चरुङ्गं श्यामो दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुः शिंतिपृष्ठो दक्षिणैन्द्रमेका-
दशकपालमृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं महानिरष्टो दक्षिणा
सौम्यं चरुं बभ्रुदक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकंपालः शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं
त्रिकपालं वामुनो दक्षिणा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारि॒शत्॥१॥

[१७]

सूद्यो दीक्षयन्ति सूद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिसूजां प्र
यच्छति दशभिर्वैथसतरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो भवति शतं
ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशङ्कं स्तोत्रं भवति प्राकाशावध्वर्यवे
ददाति सजंमुद्गात्रे रुक्मः होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृतृभ्यां द्वादश
पष्ठोहीब्रह्मणे वृशां मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छुःसिने वासंसी
नेष्टापोतृभ्याङ्गुः स्थूरि यवाचितमच्छावाकायांनुङ्घाहमग्नीधे भार्गवो
होता भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयमग्निष्टोमसामः
सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारि च॥१॥

[१८]

आग्नेयमष्टाकंपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादश-
कपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गी पष्ठोही दक्षिणा
मैत्रावरुणीमामिक्षां वृशा दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुः शिंतिपृष्ठो

दक्षिणाऽऽदित्यां मुलुहां गर्भिणीमा लंभते मारुतीं पृश्चिँ
पष्ठौहीमुश्चिभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति सरस्वते
सत्यवाचे चरुः सवित्रे सत्यप्रेसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं
तिसृधन्वः शुष्कद्विर्दक्षिणा॥ (३५)

आग्रेयः सुप्रचत्वारिःशत्॥१॥ [१९]

आग्रेयमुष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुः सवित्रं द्वादश-
कपालं बारहस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमुष्टाकपालं वैश्वानरं द्वादशकपालं
दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं
मैत्रं चरुं वारुणं चरुं क्षेत्रपत्यं चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो
दक्षिणा॥ (३६)

आग्रेयं चतुर्ञिःशत्॥१॥ [२०]

स्वाद्वीं त्वा॑ स्वादुना॑ तीव्रां तीव्रेणामृतामुमृतेन सृजामि
सःसोमेन॒ सोमोऽस्युश्चिभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णै पच्यस्व पुनातुं ते परिस्तुतः॑ सोमः॑ सूर्यस्य दुहिता।
वारेण॑ शश्वता॑ तना॑॥ वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्गसोमो अतिद्रुतः।
इन्द्रस्य युज्यः सखा॑॥ कुविदङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा॑ दान्त्यनुपूर्व
वियूया॑। इहेहैषां कृणुत् भोजनानि॑ ये बुरुहिषो॑ नमोवृक्तिं॑ न जग्मुः॥
आश्चिनं धूम्रमा लंभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमैन्द्रमेकादशकपालं

निर्वपति सावित्रं द्वादशकपालं वारुणं दशकपालः सोमप्रतीकाः
पितरस्तृप्णुत् वडबा दक्षिणा॥ (३७)

भोजनानि पद्मशतिश्च॥१॥ [२१]

अग्नाविष्णू महि तद्वां महित्वं वीतं घृतस्य गुह्यानि नामं।
दमेदमे सुप्त रक्ता दधाना प्रति वां जिह्वा घृतमा चरण्येत्॥
अग्नाविष्णू महि धामं प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा।
दमेदमे सुषुर्तीर्ववृथाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्॥ प्रणो देवी
सरस्वती वाजेभिर्वाजिर्नीवती। धीनामवित्र्यंवतु। आ नो दिवो
बृहतः (३८)

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम्। हवं देवी जुजुषाणा
घृताची शांगमां नो वाचमुशती शृणोतु॥ बृहस्पते जुषस्वं नो हव्यानि
विश्वदेव्य। रास्व रक्तानि दाशुषें॥ एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे
यज्ञैर्विधेम नमस्ता हविर्भिः। बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयः
स्याम् पतेयो रथीणाम्॥ बृहस्पते अति यद्यर्थो अरहाद्युमद्विभाति
क्रतुमञ्जनेषु। यद्विदयच्छवंस- (३९)

तप्रजात् तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। आ नो मित्रावरुणा
घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजाऽसि सुक्रतू॥ प्र बाहवा सिसृतं
जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जनै श्रवयतं
युवाना श्रुतं मै मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वः पूर्वं गिरा देवर्मांडे

वसुनाम्। सुपर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधसम्॥ मुक्षु देववत्ते
रथः (४०)

शूरै वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान्
इयंक्षत्युभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान् रिष्यसि न सुन्वान् न
देवयो॥ असुदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्चियम्॥ नकिष्टं कर्मणा नशन्न
प्र योषन्न योषति॥ उपं क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुवं ईजानं च
युक्ष्यमाणं च धेनवः। पृणन्तं च पर्पुरिं च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उपं यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा वि वृहत्
विषूचीमर्मीवा या नो गयमाविवेश। आरे बाधेथां निरक्षतिं पराचैः
कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वा
तनूषु भेषजानि धत्तम्। अवं स्यतं मुश्वतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं
कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा जनना रथीणां जनना दिवो जनना
पृथिव्याः। जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृष्णवन्मृतस्य
नाभिमै॥ इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गृहतमजुष्टा।
आभ्यामिन्द्रः पक्षमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियांसु॥ (४२)

वृहतः शर्वसा रथः पर्पुरि च दिवो जनना पश्चविश्वतिश्च॥५॥ [२२]

अनुमत्या आग्नेयमैन्द्राग्नमग्ने सोमाय प्रति पूरुपमैन्द्राग्नं धात्रे वाहस्यत्यमुग्रये गृहपतयेऽर्थतो देवाँः
सुमिधुः सोमस्येन्द्रस्य मित्र आग्नेयः सूद्य आग्नेयमाग्नेयः स्वाद्वां त्वाऽग्नाविष्णू द्वाविश्वतिः॥२२॥
अनुमत्यै यथासंति देवाँरापो मित्रोस्मि शूरै वा द्विचत्वारिशत्॥४२॥
अनुमत्या उस्त्रियांसु॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः
समाप्तः॥१-८॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डः समाप्तः॥१॥

generated on December 1, 2025

Downloaded from <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits